

Afdeling 4. — Afsluiting van asioldossiers

Art. 33. De Commissaris-generaal of zijn gemachtigde onderzoekt de verklaring tot afstand van de asielaanvraag door een asielzoeker en beëindigt bijgevolg de asielaanvraag. De Commissaris-generaal of één van zijn adjuncten brengt onmiddellijk de Minister of zijn gemachtigde daarvan op de hoogte.

In geval van twijfel omtrent het uitdrukkelijke karakter van het afstand doen, wordt de asielzoeker opgeroepen teneinde te bevestigen dat hij afstand wil doen van zijn asielaanvraag.

Art. 34. De vrijwillige en definitieve terugkeer naar het land van herkomst sluit de asielaanvraag af. De Commissaris-generaal of één van zijn adjuncten brengt de Minister op de hoogte van zijn beslissing dat de asielaanvraag geen voorwerp meer heeft.

Art. 35. Ten gevolge van de verwerving van de Belgische nationaliteit heeft de aanvraag geen voorwerp meer. De Commissaris-generaal of één van zijn adjuncten brengt de Minister op de hoogte van zijn beslissing dat de asielaanvraag geen voorwerp meer heeft.

HOOFDSTUK IV. — Slotbepalingen

Art. 36. Artikel 113bis van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt opgeheven.

Art. 37. Onze met de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bevoegde Minister wordt belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 11 juli 2003.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Binnenlandse Zaken,
A. DUQUESNE

Section 4. — Clôture de dossiers d'asile

Art. 33. Le Commissaire général ou son délégué examine la déclaration de renonciation à la demande d'asile faite par un demandeur d'asile et clôture en conséquence la demande. Le Commissaire général ou un de ses adjoints en informe immédiatement le Ministre ou son délégué.

En cas de doute sur le caractère explicite de la renonciation, le demandeur d'asile est convoqué afin de confirmer sa volonté de renoncer à sa demande d'asile.

Art. 34. Le retour volontaire et définitif dans le pays d'origine entraîne la clôture de la demande d'asile. Le Commissaire général ou un de ses adjoints avertit le Ministre du fait qu'il a décidé que la demande d'asile est désormais sans objet.

Art. 35. L'acquisition de la nationalité belge rend la demande sans objet. Le Commissaire général ou un de ses adjoints avertit le Ministre du fait qu'il a décidé que la demande d'asile est désormais sans objet.

CHAPITRE IV. — Dispositions finales

Art. 36. L'article 113bis de l'arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers est abrogé.

Art. 37. Notre Ministre compétent pour l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 11 juillet 2003.

ALBERT

Par le Roi :

Le Ministre de l'Intérieur,
A. DUQUESNE

FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN

N. 2004 — 274

[S - C - 2003/00890]

11 JULI 2003. — Koninklijk besluit houdende vaststelling van bepaalde elementen van de procedure die dienen gevolgd te worden door de dienst van de Dienst Vreemdelingenzaken die belast is met het onderzoek van de asielaanvragen op basis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

De bepalingen van Hoofdstuk 2 van titel II van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, regelen het verblijf van vluchtelingen en vreemdelingen die de erkenning van hun status van vluchteling vragen, alsook de procedure die van toepassing is op deze laatste.

Het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, bevat in Titel II, Hoofdstuk II, bepalingen met betrekking tot de praktische werking van de voornoemde wettelijke bepalingen.

In het kader van een kwalitatieve verbetering van de asielprocedure, wenst de regering evenwel regels vast te stellen met betrekking tot de opdracht van de ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken belast met de toepassing van de wettelijke bepalingen en reglementeringen betreffende één van de eerste fasen van de asielprocedure, met name het onderzoek naar de 'ontvankelijkheid' van de asielaanvraag. Dit onderzoek impliceert voornamelijk een gehoor van de asielzoeker, dat niet enkel efficiënt dient te gebeuren ten aanzien van het vooropgestelde doel - het bepalen of de aanvraag al dan niet ontvankelijk is - maar evenzeer plaats dient te hebben in een klimaat dat respectvol is ten opzichte van de persoon van de asielzoeker zelf.

SERVICE PUBLIC FEDERAL INTERIEUR

F. 2004 — 274

[S - C - 2003/00890]

11 JUILLET 2003. — Arrêté royal fixant certains éléments de la procédure à suivre par le service de l'Office des étrangers chargé de l'examen des demandes d'asile sur la base de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

RAPPORT AU ROI

Sire,

Les dispositions du Chapitre 2 du titre II de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers régissent le séjour des réfugiés et des étrangers demandant la reconnaissance de leur statut de réfugié ainsi que la procédure applicable à ces derniers.

L'arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers comporte, en son Titre II, Chapitre III, des dispositions relatives à la mise en œuvre pratique des dispositions légales précitées.

Dans le cadre d'une amélioration qualitative de la procédure d'asile ainsi organisée, le gouvernement souhaite toutefois fixer des règles relatives à la mission des agents de l'Office des étrangers chargés de l'application des règles légales et réglementaires relatives à l'une des premières phases de la procédure d'asile, à savoir l'examen de la « recevabilité » de la demande d'asile. Cet examen implique principalement une audition du demandeur d'asile, qui se doit à la fois d'être efficace au regard de l'objectif poursuivi - la détermination du caractère recevable ou non de la demande - mais également d'avoir lieu dans un climat respectueux de la personne du demandeur d'asile lui-même.

Dit is de reden waarom het huidige koninklijk besluit beoogt bepaalde werkingsregels vast te stellen voor de ambtenaren van de bevoegde dienst van de Dienst Vreemdelingenzaken en rechten vast te leggen waarop asielzoekers in het kader van het onderzoek naar de « ontvankelijkheid » van hun aanvraag aanspraak kunnen maken.

Bij gebrek aan formele wettelijke basis, is dit besluit gegrond op artikel 108 van de Grondwet die U de macht verleent om de reglementen te maken en de nodige besluiten te nemen ter uitvoering van de wetten.

Artikelsgewijze bespreking

Het huidige koninklijk besluit bestaat uit meerdere hoofdstukken. Hoofdstuk I, getiteld « Algemene bepaling » bevat een eerste artikel dat bepaalde begrippen die in het huidige besluit worden gebruikt, definieert.

Hoofdstuk II bevat bepalingen betreffende de informatie aan de asielzoeker. De ingewikkeldheid van de asielprocedure en de gevolgen van de handelingen die de asielzoeker in dat kader moet stellen (keuze van woonplaats, taalkeuze van de procedure of beroep op een tolk) rechtvaardigen immers dat de asielzoeker enige informatie met betrekking tot dit onderwerp krijgt.

De artikelen 2 en 3 voorzien dus de ter beschikking stelling van een informatiebrochure aan de asielzoeker, die meer bepaald het verloop van de asielprocedure uiteenzet alsook de gevolgen van handelingen die de asielzoeker dient te stellen en het risico dat het neerleggen van valse verklaringen met zich brengt.

Artikel 3, 4°, deelt aan de asielzoeker de mogelijkheid mede een beroep te doen op de bijstand van een advocaat en dat deze laatste of een vertrouwenspersoon zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zal kunnen bijwonen. Er dient opgemerkt dat deze laatste mogelijkheid niet voorzien is wat betreft het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken aangezien dit laatste louter administratief is.

De informatie over het Belgische asielbeleid, bedoeld in punt 10° van hetzelfde artikel heeft als doel aan de asielzoeker de gevolgen mede te delen van de negatieve beslissingen die ten aanzien van hem in de loop van de asielprocedure genomen kunnen worden.

Hoofdstuk III bevat bepalingen met betrekking tot de documenten die door de asielzoeker worden neergelegd ter ondersteuning van zijn aanvraag.

Artikel 4 wilt de asielzoeker er toe aanzetten de documenten die zijn asielaanvraag op een nuttige wijze kunnen ondersteunen, over te maken vanaf het moment dat hij zijn asielaanvraag indient.

Zoals de Raad van State evenwel in zijn advies herinnert moet de asielzoeker, ook al mag hij achteraf documenten indienen, de redenen kunnen verantwoorden waarom deze documenten niet bij de indiening van de aanvraag werden overhandigd.

Met het oog op de duidelijkheid leek het nuttig de door de Raad van State voorgestelde tekst met deze precisering aan te vullen.

Artikel 5 betreft de wijze van behandeling van deze documenten door de bevoegde dienst.

Wat betreft de nationale identiteitsdocumenten of elk ander reisdocument, deze blijven in principe in bezitting van de asielaanvrager.

De medische en psychologische attesten die worden neergelegd in het kader van de asielaanvraag, moeten met de nodige omzichtigheid worden onderzocht. Er wordt op gewezen dat de voorlegging van dit soort attesten op zich niet voldoende zal zijn om te besluiten dat er een gegronde vrees voor vervolging is in de zin van de Conventie van Genève, en de asielzoeker op basis daarvan als vluchteling te erkennen.

Hoofdstuk IV bevat bepalingen met betrekking tot het gehoor en bepaalde modaliteiten daarvan.

Artikel 6, § 1, preciseert dat het gehoor in principe plaats dient te hebben op de dag dat de asielzoeker zich aanmeldt bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Artikel 6, § 2, voorziet dat, wanneer het gehoor niet plaats heeft gevonden op de dag dat de asielzoeker zich heeft aangemeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken, wegens interne redenen van de dienst of op vraag van de asielzoeker, de vastgestelde datum wordt aangeduid op het document dat wordt afgegeven aan de asielzoeker en overeenkomstig het model van de bijlage 26 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981.

Deze bepalingen zijn niet van toepassing op de begunstigden van tijdelijke bescherming aangezien krachtens artikel 51/9 van de wet, het onderzoek van de asielaanvraag van deze personen opgeschort wordt tot na de tijdelijke bescherming.

C'est la raison pour laquelle le présent arrêté vise à fixer certaines règles de fonctionnement des agents du service compétent de l'Office des étrangers et à établir les droits auxquels peuvent prétendre les demandeurs d'asile dans le cadre de l'examen de la « recevabilité » de leur demande.

En l'absence de base légale formelle, cet arrêté est fondé sur l'article 108 de la Constitution qui Vous confère le pouvoir de faire les règlements et de prendre les arrêtés nécessaires à l'exécution des lois.

Commentaire des articles

Le présent arrêté se divise en plusieurs chapitres. Le Chapitre Ier, intitulé « Disposition générale » comprend un article 1er qui définit certaines notions utilisées dans le présent arrêté.

Le Chapitre II comporte des dispositions relatives à l'information du demandeur d'asile. La complexité de la procédure d'asile et les conséquences des actes que le demandeur d'asile doit poser dans ce cadre (élection de domicile, choix de la langue de la procédure ou appel à un interprète) justifient en effet que le demandeur d'asile reçoive une information à ce sujet.

Les articles 2 et 3 prévoient donc la mise à la disposition du demandeur d'asile d'une brochure d'information, explicitant notamment le déroulement de la procédure d'asile ainsi que les conséquences des actes que le demandeur d'asile doit poser et le risque qu'entraîne le dépôt de fausses déclarations.

L'article 3, 4°, informe le demandeur d'asile de la possibilité de faire appel à l'assistance d'un avocat et du fait que celui-ci ou une personne de confiance pourra assister à son audition au Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides. Il est à remarquer que cette dernière possibilité n'est pas prévue en ce qui concerne l'audition à l'Office des étrangers dans la mesure où celle-ci est de nature purement administrative.

Quant à l'information sur la politique d'asile belge visée au point 10° du même article, elle a pour objet d'indiquer au demandeur d'asile les conséquences des décisions négatives qui peuvent être prises à son encontre au cours de la procédure d'asile.

Le Chapitre III comporte des dispositions relatives aux documents produits par le demandeur d'asile à l'appui de sa demande.

L'article 4 vise à inciter le demandeur d'asile à produire les documents qui peuvent appuyer utilement sa demande d'asile dès l'introduction de celle-ci.

Ainsi que le rappelle toutefois le Conseil d'Etat dans son avis, si le demandeur peut remettre des documents par la suite, il doit être en mesure de justifier les raisons pour lesquelles ces documents n'ont pas été remis lors de l'introduction de la demande.

Dans un souci de clarté, il a paru utile de compléter le texte proposé par le Conseil d'Etat par cette précision.

L'article 5 concerne la manière dont ces documents sont traités par le service compétent.

En ce qui concerne les documents d'identité nationaux ou tout autre document de voyage, ceux-ci restent en principe en possession du demandeur d'asile.

Les attestations médicales ou psychologiques produites dans le cadre de la demande d'asile doivent être traitées avec la prudence nécessaire. Il convient de rappeler que la présentation de ce type d'attestations ne suffit pas en soi pour décider de l'existence d'une crainte fondée de persécution au sens de la Convention de Genève, et de reconnaître la qualité de réfugié au demandeur d'asile sur cette base.

Le Chapitre IV comporte des dispositions relatives à l'audition et à certaines modalités de celle-ci.

L'article 6, § 1er, précise que l'audition a en principe lieu le jour où le demandeur d'asile se présente à l'Office des étrangers.

L'article 6, § 2, prévoit que, lorsque l'audition n'a pas lieu le jour où le demandeur d'asile se présente à l'Office des étrangers, pour des motifs internes au service ou sur la demande du demandeur d'asile, la date fixée est indiquée sur le document délivré au demandeur d'asile et conforme au modèle figurant à l'annexe 26 de l'arrêté royal du 8 octobre 1981.

Ces dispositions ne sont pas applicables aux bénéficiaires de la protection temporaire puisqu'en vertu de l'article 51/9 de la loi, l'examen de la demande d'asile de ces personnes est suspendu jusqu'au terme de la protection temporaire.

Artikel 7 beoogt een situatie tegengesteld aan die van artikel 52, § 2, 4°, van de wet van 15 december 1980. Deze bepaling voorziet dat « De Minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die in het Rijk binnengekomen is zonder te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden, die zich vluchteling verklaart en vraagt als dusdanig erkend te worden, niet toegelaten zal worden in die hoedanigheid in het Rijk te verblijven :

(...)

4° wanneer de vreemdeling, binnen een maand na de verzending geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen en daarvoor geen geldige reden kan opgeven; (...) ». Artikel 7 van het huidig besluit betreft daarentegen de situatie van de asielzoeker die zich niet meldt bij de bevoegde dienst op de vastgestelde datum voor het gehoor maar een geldige reden daarvoor verstrekt binnen de maand die volgt.

Om als geldig te worden aanzien, dient de ingeroepen reden een geval van overmacht uit te maken : hospitalisatie, gezondheidstoestand die buitenkomst verbiedt,... en dient het te worden bewezen.

De asielzoeker beschikt in principe over één maand, te rekenen vanaf de datum van overhandiging of verzending van de oproeping of van de aanduiding van de vastgestelde datum op het document dat hem wordt overhandigd, om deze reden mede te delen. Indien echter de termijn tussen deze datum en die van het gehoor één maand overschrijdt, zal hij deze reden tot op deze laatste datum kunnen mededelen.

Wanneer de ingeroepen reden als geldig wordt beschouwd, zal een nieuwe datum voor het gehoor worden vastgesteld en, naargelang het geval, worden aangeduid op het document afgegeven aan de asielzoeker en overeenkomstig het model van de bijlage 26 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, of verzonden naar de gekozen woonplaats van de asielzoeker overeenkomstig artikel 51/2, alinea 6, van de wet van 15 december 1980, d.w.z. via een ter post aangetekende zending, per bode tegen ontvangstbewijs of, wanneer de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman, via faxpost, onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf.

Artikel 8, § 1, voorziet dat de ambtenaar van de bevoegde dienst belast met het gehoor van de asielzoeker, in het begin van het gehoor, hem moet herinneren aan de woonplaats die hij heeft gekozen of aan die hij wordt geacht als woonplaats te hebben gekozen met toepassing van artikel 51/2 van de wet. Deze bepaling voorziet in feit dat « De vreemdeling, bedoeld bij de artikelen 50 of 51, dient bij zijn verklaring als of bij zijn aanvraag tot erkenning van zijn status als vluchteling in België woonplaats te kiezen. Zo hij geen woonplaats heeft gekozen wordt de vreemdeling die zich in het Rijk vluchteling verklaart geacht woonplaats te hebben gekozen op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De vreemdeling die zich vluchteling verklaart aan de grens zonder te voldoen aan de voorwaarden gesteld in artikel 2, wordt geacht woonplaats te hebben gekozen op de plaats waar hij wordt vastgehouden. (...) ».

De ambtenaar van de bevoegde dienst dient eveneens de asielzoeker te wijzen op de gevolgen van die keuze van woonplaats, met name, enerzijds, het feit dat elke betekening geldig wordt gedaan bij de gekozen woonplaats, via een ter post aangetekende zending, per bode tegen ontvangstbewijs of, als de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman, via faxpost (artikel 51/2, alinea 5, van de wet), en dat die betekening de termijnen voor het indienen van een beroep doet lopen, en, anderzijds, dat de oproepingen en aanvragen om inlichtingen eveneens kunnen worden verzonden op een zelfde wijze naar de gekozen woonplaats van de asielzoeker (artikel 51/2, alinea 6, van de wet) met eventuele sanctie door artikel 52, § 2, 4°, reeds geciteerd.

Tenslotte, dient de ambtenaar van de bevoegde dienst de asielzoeker te herinneren dat, overeenkomstig artikel 51/2, alinea 6, van de wet, elke wijziging van gekozen woonplaats dient te worden meegedeeld via een ter post aangetekende zending aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en aan de Minister van Binnenlandse Zaken.

Artikel 8, § 2, biedt een bijkomende garantie aan de asielzoeker voor wie er aanwijzingen bestaan dat de vervolging verband houdt met het geslacht omdat het voorziet dat, in dit geval, de ambtenaar van de bevoegde dienst moet verifiëren of de asielzoeker geen bezwaar heeft te worden gehoord door een persoon van een ander geslacht. In geval van bezwaar, zal aan zijn vraag worden voldaan.

L'article 7 vise la situation opposée à celle de l'article 52, § 2, 4°, de la loi du 15 décembre 1980. Cette disposition prévoit que « Le Ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui est entré dans le Royaume sans satisfaire aux conditions fixées par l'article 2, qui se déclare réfugié et demande à être reconnu comme tel, ne sera pas admis à séjourner en cette qualité dans le Royaume

(...)

4° si l'étranger ne donne pas suite, sans motif valable, à une convocation ou à une demande de renseignements dans le mois de son envoi; (...) ». L'article 7 du présent arrêté vise pour sa part la situation du demandeur d'asile qui ne se présente pas au service compétent à la date fixée pour l'audition mais fournit un motif valable à ce sujet dans le mois qui suit l'envoi de la convocation.

Pour être considéré comme valable, le motif invoqué doit être constitutif d'un cas de force majeure : hospitalisation, état de santé interdisant la sortie,... et doit être prouvé.

Le demandeur d'asile dispose en principe d'un délai d'un mois à partir de la date de la remise ou de l'envoi de la convocation ou de l'indication de la date fixée sur le document qui lui est délivré, pour communiquer ce motif. Toutefois, si le délai entre cette date et celle de l'audition est supérieur à un mois, il pourra communiquer ce motif jusqu'à cette dernière date.

Lorsque le motif invoqué sera considéré valable, une nouvelle date d'audition sera fixée et, selon le cas, indiquée sur le document délivré au demandeur d'asile et conforme au modèle figurant à l'annexe 26 de l'arrêté royal du 8 octobre 1981, ou envoyée au domicile élu du demandeur d'asile conformément à l'article 51/2, alinéa 6, de la loi du 15 décembre 1980, c'est-à-dire sous pli recommandé à la poste, par porteur avec accusé de réception ou, lorsque l'étranger a élu domicile chez son conseil, par télécopieur sans préjudice d'une notification à la personne même.

L'article 8, § 1er, prévoit que l'agent du service compétent chargé de l'audition du demandeur d'asile doit, au début de celle-ci, lui rappeler le domicile qu'il a élu ou celui où il est réputé avoir élu domicile en application de l'article 51/2 de la loi. Cette disposition prévoit en effet que « Lors de sa déclaration ou de sa demande de reconnaissance de la qualité de réfugié, l'étranger visé aux articles 50 ou 51 doit élire domicile en Belgique. A défaut d'élection de domicile, l'étranger qui se déclare réfugié dans le Royaume est réputé avoir élu domicile au Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides. L'étranger qui se déclare réfugié à la frontière, sans satisfaire aux conditions fixées par l'article 2, est réputé avoir élu domicile au lieu où il est maintenu. (...) ».

L'agent du service compétent doit également attirer l'attention du demandeur d'asile sur les conséquences de cette élection de domicile, à savoir, d'une part, le fait que toute notification est valablement faite au domicile élu, sous pli recommandé à la poste, par porteur avec accusé de réception ou, si l'étranger a élu domicile chez son conseil, par télécopieur (article 51/2, alinéa 5, de la loi), et que cette notification fait courir les délais de recours, et, d'autre part, que les convocations et demandes de renseignement peuvent également être envoyées de la même manière au domicile élu du demandeur d'asile (article 51/2, alinéa 6, de la loi), avec la sanction éventuelle de l'article 52, § 2, 4°, déjà cité.

Enfin, l'agent du service compétent doit rappeler au demandeur d'asile que, conformément à l'article 51/2, alinéa 6, de la loi, toute modification du domicile élu doit être communiquée sous pli recommandé à la poste au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides et au Ministre de l'Intérieur.

L'article 8, § 2, offre quant à lui une garantie supplémentaire au demandeur d'asile au sujet duquel il existe des indications de persécutions liées au sexe puisqu'il prévoit que, dans ce cas, l'agent du service compétent doit vérifier si le demandeur d'asile n'a pas d'objection à être entendu par une personne d'un autre sexe. En cas d'objection, il sera donné suite à sa demande.

Artikel 9 voorziet dat tijdens zijn gehoor door de ambtenaar van de bevoegde dienst, de minderjarige asielzoeker jonger dan achttien jaar kan worden bijgestaan door een persoon die over hem het ouderlijk gezag, de voogdij op basis van de nationale wet van de minderjarige of de bijzondere voogdij voorzien door de Belgische wet, uitoefent. Wat betreft de uitoefening van het ouderlijk gezag of de voogdij, is het vanzelfsprekend dat dit moet worden aangetoond door middel van afdoende bewijzen, onder controle van de bevoegde dienst. De bijzondere voogdij voorzien door de wet betreft hetzij de voogdij die wordt georganiseerd door de artikelen 63 tot 68 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, hetzij de voogdij van niet begeleide minderjarigen die wordt georganiseerd door de programma-wet van 24 december 2002.

Krachtens artikel 479, afdeling 5, artikel 9, § 2 van deze wet staat de voogd die krachtens deze wet wordt aangesteld, de niet-begeleide minderjarige bij in elke fase van de procedures die voorzien zijn door de wetten op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en is aanwezig op elk van zijn gehoren.

Hoofdstuk V bevat bepalingen met betrekking tot de verplichtingen van de ambtenaren van de bevoegde dienst belast met het gehoor of het onderzoek van de asielaanvraag en de beslissing tot toegang of weigering van toegang tot het grondgebied of de beslissing tot machtiging of weigering tot machtiging van verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van kandidaat-vluchteling, voorzien in artikel 52, § 5, van de wet.

Artikel 10, § 1, benadrukt de essentie van de rol van deze ambtenaren en inspireert zich op aanwijzingen van het handboek betreffende de toepasselijke procedures en criteria om het statuut van vluchteling te bepalen (punt 205), opgesteld door het Hoog Commissariaat van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen. Artikel 10, § 2, preciseert dat deze ambtenaren alle inlichtingen waarover zij beschikken met betrekking tot de situatie van de asielzoeker in overweging moeten nemen. Deze inlichtingen omvatten de aanvullende opmerkingen met betrekking tot het gehoorverslag, zoals voorzien in artikel 18 van het huidige besluit, binnen de limieten die door die bepaling worden vastgesteld.

Artikel 11 preciseert dat de ambtenaar de situatie van de asielzoeker en meer bepaald het feit dat hij behoort tot een kwetsbare groep, in overweging zal nemen. De bedoelde kwetsbare groepen zijn meer bepaald niet begeleide minderjarigen en personen die ernstige trauma's hebben opgelopen.

Hoofdstuk VI bevat bepalingen met betrekking tot het opleidingspakket en de continue vorming van de ambtenaren van de bevoegde dienst belast met de behandeling van de asielaanvraag. De continue en voortgezette opleiding van de ambtenaren wordt verzekerd, eventueel in samenwerking met het Kennis- en Leercentrum, opgericht door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Artikel 12 betreft de aanduiding van een ambtenaar van niveau 1 van elke taalrol die door toezicht te houden op de ambtenaren die een beslissing nemen, zal waken over de eenheid van de administratieve praktijk.

Hoofdstuk VII bevat bepalingen betreffende de tolken.

Er wordt op gewezen dat artikel 51/4, § 2, alinea 1, van de wet voorziet dat de asielzoeker onherroepelijk en schriftelijk moet aangeven of hij nood heeft aan de bijstand van een tolk tijdens het onderzoek van zijn asielaanvraag. De rol van de tolken is bijzonder belangrijk daar zij een verbinding maken tussen de asielzoeker die niet of niet helemaal het Frans of het Nederlands beheerst en de ambtenaar of ambtenaren van de bevoegde dienst belast met de behandeling van de asielaanvraag.

Artikel 14, § 1, voorziet dat er rekening moet worden gehouden met de specifieke situatie van de asielzoeker bij de aanduiding van de tolk die hem zal bijstaan. Bovendien, voorziet het artikel 14, § 2, eveneens dat de asielzoeker kan vragen dat een andere tolk wordt aangeduid, vóór het gehoor of tijdens het verloop ervan. Hij moet in ieder geval een geldige reden inroepen ter ondersteuning van die vraag, een reden die verbonden is met de vereiste taak van de tolk. Indien de ingeroepen reden wordt beschouwd als geldig en als geen enkele andere tolk kan worden aangeduid om het gehoor te hernemen, wordt een nieuwe datum vastgesteld.

L'article 9 prévoit que pendant son audition par un agent du service compétent, le demandeur d'asile mineur de moins de dix-huit ans peut être assisté par la personne exerçant sur lui l'autorité parentale ou la tutelle en vertu de la loi nationale du mineur, ou sera, le cas échéant, assisté par la personne exerçant sur lui la tutelle spécifique prévue par la loi belge. En ce qui concerne l'exercice de l'autorité parentale ou de la tutelle, il va de soi qu'il devra être attesté de manière probante, sous le contrôle du service compétent. Quant à la tutelle spécifique prévue par la loi, il s'agit soit de la tutelle organisée par les articles 63 à 68 de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale, soit de la tutelle des mineurs non accompagnés organisée par la loi programme du 24 décembre 2002.

En vertu de l'article 479, section 5, article 9, § 2, de cette loi, en effet, le tuteur désigné en vertu de cette loi assiste le mineur non accompagné à chaque phase des procédures prévues par les lois sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, et est présent à chacune de ses auditions.

Le Chapitre V comporte des dispositions relatives aux obligations des agents du service compétent chargés de l'audition ou de l'examen de la demande d'asile et de la décision d'accès ou de refus d'accès au territoire ou d'autorisation ou de refus d'autorisation de séjourner dans le Royaume en qualité de candidat réfugié, prévue à l'article 52, § 5, de la loi.

L'article 10, § 1er, rappelle l'essence du rôle de ces agents en s'inspirant des indications du guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, établi par le Haut Commissariat des Nations unies pour les réfugiés (point 205). L'article 10, § 2, précise que ces agents doivent prendre en considération toutes les informations dont ils disposent au sujet de la situation du demandeur d'asile. Ces informations englobent les remarques complémentaires au compte rendu d'audition visées à l'article 18 du présent arrêté, dans les limites fixées par cette disposition.

L'article 11 précise que l'agent tiendra compte de la situation du demandeur d'asile, et notamment de son appartenance à un groupe vulnérable. Les groupes vulnérables visés sont notamment les mineurs non accompagnés et les personnes ayant subi des traumatismes importants.

Le Chapitre VI comporte des dispositions relatives à la formation de base et à la formation continue des agents du service compétent chargés du traitement de la demande d'asile. La formation continue et continuée des fonctionnaires sera assurée, éventuellement en collaboration avec le Centre de connaissance et d'apprentissage, mis sur pied par le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides.

L'article 12 prévoit la désignation d'un agent de niveau 1 de chaque rôle linguistique qui, en supervisant les agents chargés des décisions, garantira l'unité de la pratique administrative.

Le Chapitre VII comporte des dispositions relatives aux interprètes.

Il convient de rappeler que l'article 51/4, § 2, alinéa 1er, de la loi prévoit que le demandeur d'asile doit indiquer irrévocablement et par écrit s'il a besoin de l'assistance d'un interprète lors de l'examen de sa demande d'asile. Le rôle des interprètes est donc particulièrement important puisqu'ils établissent le lien entre un demandeur d'asile qui ne maîtrise pas ou pas du tout le français ou le néerlandais et l'agent ou les agents du service compétent chargé(s) du traitement de la demande d'asile.

L'article 14, § 1er, prévoit qu'il doit être tenu compte de la situation spécifique du demandeur d'asile lors de la désignation de l'interprète chargé de l'assister. Par ailleurs, l'article 14, § 2, prévoit également que le demandeur d'asile peut demander, avant le début de l'audition ou au cours de celle-ci, qu'un autre interprète soit désigné. Il doit toutefois invoquer un motif valable à l'appui de cette demande, motif lié au travail d'interprétation qui est requis de l'interprète. Lorsque le motif invoqué sera considéré comme valable et si aucun autre interprète ne peut être désigné pour recommencer l'audition, une nouvelle date sera fixée.

Hoofdstuk VIII bevat bepalingen met betrekking tot het opstellen van een gehoorverslag. Zo dienen de verklaringen van de asielzoeker schriftelijk te worden genoteerd. De asielzoeker dient geïnformeerd te worden over eventuele tegenstrijdigheden in de afgelegde verklaringen. Het gehoorverslag wordt onmiddellijk na gehoor waarheidsgetrouw opgemaakt en moet een aantal inlichtingen bevatten die in artikel 16 worden gepreciseerd.

Het gehoorverslag wordt voorgelezen en ondertekend, en de asielzoeker kan op het gehoorverslag zijn akkoord te kennen geven, alsook eventuele bezwaren. Desgevallend wordt zijn weigering om het verslag te ondertekenen eveneens aangeduid.

De asielzoeker heeft de mogelijkheid om bij aangetekend schrijven aanvullende opmerkingen aan de bevoegde dienst over te maken.

Tenslotte voorziet artikel 17, § 2, dat een hoorrapport zal worden gegeven aan de asielzoeker tegen ontvangstbewijs.

Dit rapport zal de volgende elementen bevatten: datum van het gehoor, de taal waarin het gehoor plaatsvond, identiteit van de behandelende ambtenaar en, desgevallend, van de tolk, duur van het gehoor, belangrijkste feitelijke elementen die werden ingeroepen.

Dit hoorrapport zal worden gegeven aan de asielzoeker ten laatste op het moment van de betekening van de beslissing met betrekking tot de 'ontvankelijkheid' van de asielaanvraag. Meestal zullen het gehoor en de betekening op dezelfde dag plaats hebben maar, omwille organisatorische redenen, kan dit soms niet het geval zijn en in die hypothese, zal het hoorrapport zo vlug mogelijk aan de asielzoeker worden overhandigd, de verplichting om de kopie van het hoorrapport ten laatste op het moment van de betekening van de beslissing laat aan de asielzoeker in ieder geval toe dit rapport te gebruiken in het kader van een dringend beroep.

Hoofdstuk IX bevat een bepaling inzake de motivering van de beslissing voorzien in artikel 52, § 5, van de wet.

De beslissingen voorzien in artikel 52, § 5, van de wet moeten, omdat ze bestuurshandelingen zijn die uitgaan van een bestuur, overeenkomstig de wet van 29 juli 1991 uitdrukkelijk worden gemotiveerd. Dit wil zeggen dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering moet afdoende zijn. Artikel 62 van de wet herneemt dit algemeen principe en stelt dat de administratieve beslissingen met redenen worden omkleed.

Artikel 19 preciseert dat bronnen die uitdrukkelijk worden geciteerd in een beslissing genomen op basis van artikel 52, § 5, van de wet, kosteloos kunnen worden geconsulteerd op de zetel van de bevoegde dienst.

Hoofdstuk X bevat specifieke bepalingen met betrekking tot asielzoekers aan de grens.

Artikel 20 preciseert dat niet enkel de algemene informatiebrochure, voorzien in Hoofdstuk 11 van het koninklijk besluit, ter beschikking gesteld moet worden van de asielzoeker aan de grens, maar dat hij ook specifiek moet worden ingelicht over de mogelijkheid tot vasthouding op basis van artikel 74/5 van de wet. Artikel 74/5, § 1, van de wet bepaalt immers dat een vreemdeling die tracht het Rijk binnen te komen zonder aan de binnenkomstvoorwaarden te voldoen, die zich vluchteling verklaart en aan de grens vraagt als dusdanig erkend te worden, in een welbepaalde plaats, gesitueerd in het grensgebied, mag worden vastgehouden, in afwachting van de machtiging om in het Rijk toegelaten te worden of van zijn terugdrijving van het grondgebied. Wordt de asielzoeker vastgehouden, dan dient hij te worden geïnformeerd over het huishoudelijk reglement van de plaats waar hij wordt vastgehouden, opgesteld in een taal die hij begrijpt.

Artikel 21 preciseert dat in principe het gehoor van de asielzoeker, vastgehouden aan de grens op grond van het artikel 74/5 van de wet, binnen de kortst mogelijke tijd plaats zal hebben.

Ik heb de eer te zijn,

Sire,
Van Uwe Majesteit,
De zeer eerbiedige
en zeer getrouwe dienaar,
De Minister van Binnenlandse Zaken,
A. DUQUESNE

Le Chapitre VIII comporte des dispositions relatives à l'établissement d'un compte rendu d'audition. Les déclarations du demandeur d'asile doivent être notées par écrit. Le demandeur d'asile doit être informé des éventuelles contradictions constatées entre les déclarations déposées. Le compte rendu d'audition doit être rédigé de manière fidèle immédiatement après l'audition et comprendre les informations mentionnées à l'article 16.

Le compte rendu d'audition est relu et signé, et le demandeur d'asile peut y indiquer s'il en accepte le contenu ainsi que ses objections éventuelles. Le cas échéant, son refus de signer le compte rendu est également indiqué.

Le demandeur d'asile a la possibilité de transmettre des remarques complémentaires, par lettre recommandée, au service compétent.

Enfin, l'article 17, § 2, prévoit qu'un rapport d'audition est remis au demandeur d'asile contre accusé de réception.

Ce rapport contiendra les éléments suivants: date de l'audition, langue dans laquelle l'audition a été effectuée, identité de l'agent traitant et, le cas échéant, de l'interprète, durée de l'audition, principaux éléments de fait invoqués.

Ce rapport d'audition sera remis au demandeur d'asile au plus tard au moment de la notification de la décision relative à la « recevabilité » de la demande. En général, l'audition et cette notification ont lieu le même jour mais, pour des raisons de service, cela peut ne pas être le cas et dans cette hypothèse, le rapport d'audition sera remis au demandeur d'asile le plus rapidement possible, l'obligation de le remettre au plus tard au moment de la notification de la décision permettant en tout état de cause au demandeur d'asile d'utiliser ce rapport dans le cadre du recours urgent.

Le Chapitre IX contient une disposition en matière de motivation des décisions prévues à l'article 52, § 5, de la loi.

En tant qu'actes administratifs, les décisions prévues à l'article 52, § 5, de la loi doivent être motivées formellement, conformément à la loi du 29 juillet 1991. Cela signifie que la motivation invoquée dans l'acte doit indiquer les considérations de droit et de fait qui servent de fondement à la décision. La motivation doit être suffisante. L'article 62 de la loi reprend ce principe général et établit que les décisions administratives doivent être motivées.

L'article 19 précise que les sources qui sont formellement citées dans une décision prise sur la base de l'article 52, § 5, de la loi, peuvent être consultées gratuitement au siège du service compétent de l'Office des étrangers.

Le chapitre X contient des dispositions spécifiques concernant les demandeurs d'asile à la frontière.

L'article 20 précise que non seulement la brochure générale d'information prévue au chapitre II de l'arrêté royal doit être mise à la disposition du demandeur d'asile à la frontière, mais également qu'il doit être informé de façon spécifique sur la possibilité de le maintenir sur la base de l'article 74/5 de la loi. L'article 74/5, § 1er, de la loi dispose en effet qu'un étranger qui tente d'entrer sur le territoire du Royaume sans satisfaire aux conditions d'entrée, qui se déclare réfugié et demande donc à la frontière d'être reconnu comme tel, peut être maintenu dans un lieu déterminé, situé à la frontière, en attendant soit l'autorisation d'entrer dans le Royaume soit son refoulement du territoire. Si le demandeur d'asile est maintenu, il doit en outre être informé sur le règlement d'ordre intérieur du lieu où il est maintenu, rédigé dans une langue qu'il comprend.

L'article 21 précise que l'audition d'un demandeur d'asile maintenu à la frontière sur la base de l'article 74/5 de la loi doit être effectuée en principe dans le délai le plus court possible.

J'ai l'honneur d'être,

Sire,
de Votre Majesté,
le très respectueux
et très fidèle serviteur,
Le Ministre de l'Intérieur,
A. DUQUESNE

ADVIES 34.744/4
VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De Raad van State, afdeling wetgeving, vierde kamer, op 22 januari 2003 door de Minister van Binnenlandse Zaken verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste een maand, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit « houdende vaststelling van bepaalde elementen van de procedure die dienen gevolgd te worden door de dienst van de Dienst Vreemdelingenzaken belast met het onderzoek van de asielaanvragen op basis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen », heeft, na de zaak te hebben onderzocht op de zittingen van 26 maart en 2 april 2003, op laatstvermelde datum het volgende advies gegeven :

Algemene opmerkingen

1. De Wetgevende kamers hebben onlangs een ontwerp van wet aangenomen tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (1). Dat wetsontwerp bevat verscheidene bepalingen aangaande de verzoeken om erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, ingediend door personen die tijdelijke bescherming genieten verleend aan ontheemden. Die bepalingen houden onder meer in dat die personen « op elk ogenblik » een verzoek om erkenning vermogen in te dienen (ontworpen artikel 50*bis*), doch dat het onderzoek van hun asielaanvraag wordt opgeschort totdat de regeling inzake tijdelijke bescherming beëindigd wordt (ontworpen artikel 51/9).

Sommige bepalingen van het ontwerp zullen moeten worden aangepast om rekening te houden met die wetswijziging. Dat is het geval met de bepalingen waarin verwezen wordt naar de artikelen 50 en 51 van de wet van 15 december 1980 en met artikel 7, § 1, dat bepaalt dat het gehoor in principe plaatsvindt op de dag dat de asielzoeker zich aandient bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

2. Zekere bepalingen van het ontwerp betreffen een soortgelijke aangelegenheid als die welke punt is van de bepalingen van het ontwerp van koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, waarover heden advies 34.745/4 wordt gegeven. Ofschoon de aard van de betrokken autoriteiten en de beslissingen die ze moeten nemen, alsook de rechtsgrond van de beide ontworpen besluiten kunnen rechtvaardigen dat de procedures niet eenvormig worden geregeld, ziet het er toch naar uit dat de verschillen in sommige gevallen moeilijk te verklaren zijn.

Dat geldt bijvoorbeeld voor de volgende bepalingen :

- de bepalingen betreffende de aan de asielzoeker toegemeten termijn om onderscheidenlijk aan de Dienst Vreemdelingenzaken en de Commissaris-generaal de geldige redenen te laten kennen die hem verhinderd heeft gevolg te geven aan een oproeping : artikel 8 van het ontwerp en de artikelen 12, eerste lid, vijfde streepje, en 21, § 2, eerste lid, van het ontwerp van koninklijk besluit waarover het voormelde advies 34.745/4 gaat;

- de bepalingen aangaande tolken : artikel 15 van het ontwerp en de artikelen 23 tot 25 van het ontwerp van koninklijk besluit waarover het voormelde advies 34.745/4 gegeven wordt;

- de bepalingen omtrent respectievelijk het gehoorverslag en de notities van het gehoor op het Commissariaat-generaal : de artikelen 16 tot 19 van het ontwerp en de artikelen 19 tot 20 van het ontwerp van koninklijk besluit dat aan de orde is in het voormelde advies 34.745/4.

Daarenboven zijn sommige verschillen hoofdzakelijk van formele aard.

Vooraf met het oog op de rechtszekerheid zal de steller van het ontwerp zich moeten afvragen of er inhoudelijke redenen voor zijn waarom soortgelijke kwesties verschillend behandeld worden in de twee besluiten; zoniet behoort hij erop toe te zien dat de betreffende bepalingen in dezelfde bewoordingen worden opgesteld.

Overigens zou het ter wille van de kenbaarheid van de rechtsregel geraden zijn de beide besluiten samen te voegen.

AVIS 34.744/4
DE LA SECTION DE LEGISLATION
DU CONSEIL D'ETAT

Le Conseil d'Etat, section de législation, quatrième chambre, saisi par le Ministre de l'Intérieur, le 22 janvier 2003, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas un mois, sur un projet d'arrêté royal « fixant certains éléments de la procédure à suivre par le service de l'Office des étrangers chargé de l'examen des demandes d'asile sur la base de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers », après avoir examiné l'affaire en ses séances des 26 mars et 2 avril 2003, a donné, à cette dernière date, l'avis suivant :

Observations générales

1. Les Chambres législatives viennent d'adopter un projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (1). Ce projet de loi prévoit diverses dispositions relatives aux demandes de reconnaissance de la qualité de réfugié introduites par des bénéficiaires de la protection temporaire accordée aux personnes déplacées. Ces dispositions prévoient notamment que ces personnes peuvent introduire une demande « à tout moment » (article 50*bis* en projet), mais que l'examen de leur demande d'asile est suspendu jusqu'à la fin du régime de protection temporaire (article 51/9 en projet).

Certaines dispositions du projet devront être adaptées pour tenir compte de cette modification législative. Il en va ainsi des dispositions qui font référence aux articles 50 et 51 de la loi du 15 décembre 1980 et de l'article 7, § 1er, qui prévoit que l'audition a en principe lieu le jour où le demandeur d'asile se présente à l'Office des étrangers.

2. Certaines dispositions du projet ont un objet similaire à celui de dispositions du projet d'arrêté royal fixant la procédure devant le Commissariat général aux réfugiés, et aux apatrides ainsi que son fonctionnement faisant l'objet de l'avis 34.745/4 donné ce jour. Même si la nature des autorités en présence et des décisions qu'elles ont à rendre, ainsi que le fondement légal des deux arrêtés en projet peuvent justifier que les procédures ne soient pas réglées de manière uniforme, les divergences apparaissent toutefois dans certains cas difficilement explicables.

Ainsi en va-t-il, par exemple, des dispositions suivantes :

- les dispositions relatives au délai imparti au demandeur d'asile pour communiquer, respectivement, à l'Office des étrangers et au Commissaire général le motif valable qui l'a empêché de donner suite à une convocation : article 8 du projet et articles 12, alinéa 1er, cinquième tiret, et 21, § 2, alinéa 1er du projet d'arrêté royal faisant l'objet de l'avis 34.745/4 précité;

- les dispositions relatives aux interprètes : articles 15 du projet et articles 23 à 25 du projet d'arrêté royal faisant l'objet de l'avis 34.745/4 précité;

- les dispositions relatives, respectivement au compte-rendu et rapport d'audition à l'Office des étrangers et aux notes d'audition au Commissariat général articles 16 à 19 du projet et articles 19 et 20 du projet d'arrêté royal faisant l'objet de l'avis 34.745/4 précité.

En outre certaines divergences sont d'ordre essentiellement formel.

Dans un but principalement de sécurité juridique, l'auteur du projet devra s'interroger sur le point de savoir si des raisons de fond justifient que des questions similaires soient traitées différemment dans les deux arrêtés, et dans la négative, veiller à rédiger les dispositions concernées dans les mêmes termes.

Il pourrait être opportun, par ailleurs, dans un souci d'accessibilité à la règle de droit, que les deux arrêtés soient fusionnés.

Bijzondere opmerkingen

Aanhef

Geen enkele wetgevende bepaling maakt de Koning uitdrukkelijk bevoegd om het ontworpen besluit uit te vaardigen. Toch kan dat besluit stoelen op artikel 108 van de Grondwet, dat de Koning bevoegd maakt om de verordeningen te maken en de besluiten te nemen die nodig zijn voor de uitvoering van de wetten. Ook al kan de Koning bij de uitoefening van die bevoegdheid de strekking van de wet niet uitbreiden noch beperken, toch is het krachtens het voornoemde grondwetsartikel een aangelegenheid van de Koning om uit het principe van de wet en de algemene samenhang daarvan de gevolgen af te leiden die er normaal aan verbonden zijn volgens het denken dat tot het ontwerpen van de wet heeft geleid en de doelstellingen van die wet (2).

De aanhef behoort een lid meer te omvatten, waarin verwezen wordt naar artikel 108 van de Grondwet.

Toch gaan sommige bepalingen, waarvan melding wordt gemaakt in de bijzondere opmerkingen, verder dan de aldus omschreven bevoegdheden van de Koning.

Dispositief

Artikel 2

Er blijkt geen objectieve reden voorhanden te zijn om niet voor te schrijven dat de algemene informatiebrochure ook wordt afgegeven aan de vreemdeling die zich als vluchteling heeft aangemeld overeenkomstig het bepaalde in artikel 51/7 van de wet van 15 december 1980. Er dient dus ook naar die bepaling te worden verwezen (3).

Artikel 3

Artikel 3 van het ontwerp bepaalt het volgende :

« Deze in artikel 2 bedoelde algemene informatiebrochure bevat minstens inlichtingen over de volgende onderwerpen :

1° het verloop van de asielprocedure;

2° de toepassing van de Overeenkomst van Dublin van 15 juni 1990 betreffende de vaststelling van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat bij één van de lid-Staten van de Europese Gemeenschappen wordt ingediend, goedgekeurd bij wet van 11 mei 1995 en de gevolgen die daaruit kunnen voortvloeien;

3° de criteria die toelaten te genieten van de bescherming voorzien door het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;

4° de mogelijkheid om beroep te doen op de rechtsbijstand van een advocaat en het feit dat deze, alsook een vertrouwenspersoon, het verhoor van de asielzoeker op het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen zal kunnen bijwonen;

5° indien het een minderjarige asielzoeker betreft, de mogelijkheid om, tijdens zijn gehoor door een ambtenaar van de bevoegde dienst, te worden bijgestaan door een persoon die over hem het ouderlijk gezag, de voogdij op basis van de nationale wet van de minderjarige of de bijzondere voogdij voorzien door de Belgische wet, uitoefent;

6° de verplichting om een woonplaats te kiezen op basis van artikel 51/2 van de wet en de gevolgen die daaruit voortvloeien;

7° de verplichting van de asielzoeker om aan te geven of hij de hulp nodig heeft van een tolk tijdens het onderzoek van de aanvraag of, indien hij verklaart de hulp van de tolk niet te verlangen, wordt hem de mogelijkheid aangeboden om de taal van het onderzoek te kiezen, overeenkomstig artikel 51/4 van de wet, en de gevolgen die daaruit voortvloeien;

8° de opvangstructuren voor asielzoekers tijdens de procedure;

9° inlichtingen wat betreft het Belgisch asielbeleid en wat betreft de negatieve gevolgen die worden verbonden aan het afleggen van valse verklaringen in het kader van de asielprocedure;

10° het bestaan van organisaties gespecialiseerd in de bijstand van vreemdelingen. »

1. De gemachtigde ambtenaren hebben beaamd dat in 4° het woord « alsook » vervangen moet worden door het woord « of ».

Bovendien rijst de vraag of het de bedoeling is van de steller van het ontwerp dat a contrario het uitgesloten is dat de raadsman van de asielzoeker of een andere vertrouwenspersoon het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken bijwoont. Geen enkele bepaling van het ontwerp geeft enige aanwijzing in deze of gene zin. Het ontwerp zou ermee gebaat zijn als het werd aangevuld met een bepaling waarin dat vraagstuk uitdrukkelijk wordt geregeld.

Observations particulières

Préambule

Aucune disposition législative n'attribue formellement au Roi le pouvoir de prendre l'arrêté en projet. Celui-ci peut néanmoins se fonder sur l'article 108 de la Constitution, qui confère au Roi le pouvoir de faire les règlements et de prendre les arrêtés nécessaires à l'exécution des lois. Si, dans l'exercice de ce pouvoir, le Roi ne peut ni étendre la portée de la loi ni la restreindre, il Lui appartient néanmoins, en vertu de l'article constitutionnel précité, de dégager du principe de la loi et de son économie générale les conséquences qui en dérivent naturellement d'après l'esprit qui a présidé à sa conception et les fins qu'elle poursuit (2).

Le préambule doit contenir un alinéa supplémentaire visant l'article 108 de la Constitution.

Toutefois, certaines dispositions, dont il est fait mention dans les observations particulières, excèdent les pouvoirs du Roi ainsi circonscrits.

Dispositif

Article 2

Il n'apparaît pas de raison objective de ne pas prévoir que la brochure d'information générale soit également remise à l'étranger qui s'est déclaré réfugié dans les conditions prévues à l'article 51/7 de la loi du 15 décembre 1980. Il convient donc de renvoyer également à cette dernière disposition (3).

Article 3

L'article 3 du projet prévoit ce qui suit :

« La brochure d'information générale visée à l'article 2 contient au moins des informations sur les sujets suivants :

1° le déroulement de la procédure d'asile;

2° l'application de la Convention de Dublin du 15 juin 1990 relative à la détermination de l'Etat responsable de l'examen d'une demande d'asile présentée dans l'un des Etats membres des Communautés européennes, approuvée par une loi du 11 mai 1995 et les conséquences qui peuvent en découler;

3° les critères permettant de bénéficier de la protection prévue par la Convention de Genève du 28 juillet 1951 sur le statut des réfugiés;

4° la possibilité de faire appel à l'assistance juridique d'un avocat et le fait que celui-ci, ainsi qu'une personne de confiance, pourra assister à l'audition du demandeur d'asile au Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides;

5° la possibilité du demandeur d'asile mineur de moins de dix-huit ans d'être assisté, pendant son audition par un agent du service compétent, par la personne exerçant sur lui l'autorité parentale, la tutelle en vertu de la loi nationale du mineur ou la tutelle spécifique prévue par la loi belge;

6° l'obligation d'élire domicile en vertu de l'article 51/2 de la loi et les conséquences qui en découlent;

7° l'obligation du demandeur d'asile d'indiquer s'il a besoin de l'assistance d'un interprète lors de l'examen de la demande ou, s'il déclare ne pas requérir l'assistance d'un interprète, la possibilité qui lui est offerte de choisir la langue de l'examen conformément à l'article 51/4 de la loi, et les conséquences qui en découlent;

8° les structures d'accueil des demandeurs d'asile pendant la procédure;

9° une information sur la politique d'asile belge et sur les conséquences négatives de fausses déclarations dans le cadre de la procédure d'asile;

10° l'existence d'associations spécialisées dans l'assistance des étrangers. »

1. Comme en ont convenu les fonctionnaires délégués, au 4°, les mots « ainsi qu' » doivent être remplacés par le mot « ou ».

Par ailleurs, la question se pose de savoir si l'intention de l'auteur du projet est qu'a contrario la présence du conseil du demandeur ou d'une personne de confiance lors de l'audition à l'Office soit exclue. Aucune autre disposition du projet ne donne une indication dans un sens ou dans l'autre. Le projet gagnerait à être complété par une disposition réglant cette question de manière explicite.

2. Ten aanzien van 5° wordt verwezen naar de opmerking onder artikel 10.

3. Het ontwerp zou ook moeten voorschrijven dat de brochure aanwijzingen omvat omtrent de consequenties voor de asielzoeker die zonder geldige reden geen gevolg geeft aan oproepingen of verzoeken om inlichtingen.

4. Wat 7° betreft geldt dat overeenkomstig hetgeen gestipuleerd wordt in artikel 51/4, § 2, tweede lid, van de voormelde wet van 15 december 1980 moet worden geschreven - om verkeerde interpretaties te voorkomen - « of indien hij niet verklaart de hulp van een tolk te verlangen » (4).

5. Voor 9° geldt dat de Raad van State vragen heeft bij de reikwijdte van de « inlichtingen wat betreft het Belgisch asielbeleid ».

6. Onderdeel 10°, volgens hetwelk de brochure « het bestaan » vermeldt « van organisaties gespecialiseerd in de bijstand van vreemdelingen », is eveneens voor interpretatie vatbaar. Gaat het erom zonder meer aan te geven dat er organisaties bestaan die vreemdelingen bijstaan, in welk geval het nut van die bepaling amper duidelijk is, of is het de bedoeling een lijst van die organisaties te geven ?

Artikel 4

Het eerste lid bevat een discrepantie tussen de Nederlandse en de Franse tekst. De eerstgenoemde tekst lijkt van het onmiddellijk overzenden van de documenten ter ondersteuning van de asielaanvraag een gewone mogelijkheid te maken, terwijl de Franse tekst er een verplichting van lijkt te maken. Volgens de gemachtigde ambtenaren beantwoordt de Franse tekst aan het voornemen van de steller van het ontwerp.

Hoe dan ook, het spreekt vanzelf dat als niet van bij het indienen van de asielaanvraag alle documenten worden bezorgd die nodig zijn tot staving van de asielaanvraag, zulks alleen tot gevolg kan hebben dat inlichtingen die naderhand mochten worden verschaft buiten het onderzoek van de zaak gehouden zouden moeten worden. Een zodanige bepaling zou een ruimere strekking geven aan de wet, daar deze zelf de gronden voor onontvankelijkheid van de aanvraag bepaalt; de Koning, die, moet er wederom op worden gewezen, alleen de bevoegdheid heeft om de maatregelen te nemen die nodig zijn voor de uitvoering van de wet, mag er geen andere aan toevoegen. Voorts bepaalt de wet zelf, in artikel 52, § 2, 4°, dat aan de belanghebbende inlichtingen kunnen worden gevraagd in de loop van de procedure.

Volgens het verslag aan de Koning heeft artikel 4 tot doel de asielaanvrager ertoe aan te sporen de stukken over te leggen die zijn aanvraag kunnen staven vanaf het ogenblik van de indiening van die aanvraag.

De verplichting om mee te werken aan het onderzoek van de asielaanvraag is inherent aan de aanvraag om bescherming en impliceert dat de aanvrager het bestuur zo spoedig mogelijk alle stukken overhandigt die zijn aanvraag kunnen staven. Het ontwerp mag evenwel niet de indruk wekken dat de stukken die achteraf zouden worden bezorgd, geweerd zouden worden, aangezien het bestuur de verplichting heeft zich uit te spreken na afloop van een volledig onderzoek van alle gegevens waarover het beschikt op het ogenblik waarop het zijn beslissing neemt. De aanvrager moet niettemin in staat zijn aan te geven om welke redenen die stukken niet bezorgd zijn bij de indiening van de aanvraag. Het is immers niet uitgesloten dat de laattijdige indiening van stukken in bepaalde omstandigheden bedrog vanwege de aanvrager aan het licht kan brengen. Maar die laattijdige indiening kan op zich geen vermoeden van bedrog opleveren. De asielaanvraag kan niet worden afgewezen omdat de stukken achteraf zijn ingediend, noch omdat de aanvrager bij de neerlegging van die stukken niet heeft aangegeven om welke redenen hij die stukken niet heeft ter hand gesteld bij de indiening van zijn aanvraag. Alleen ingeval de aanvrager geen gevolg heeft gegeven aan een verzoek om inlichtingen binnen een maand na de verzending van de aanvraag, bepaalt de wet immers dat de aanvraag onontvankelijk kan worden geacht (artikel 52, § 2, 4°).

Om te vermijden dat artikel 4 zo kan worden uitgelegd dat een voorwaarde wordt toegevoegd aan de ontvankelijkheid van de aanvraag, wordt voorgesteld het als volgt te redigeren :

« Art. 4. Dadelijk na de indiening van de aanvraag deelt de asielzoeker aan de gemachtigde van de minister alle stukken mee waarover hij beschikt en die hij nuttig acht ter ondersteuning van zijn aanvraag.

De aanvrager kan andere stukken overleggen tijdens het verloop van de procedure. »

2. En ce qui concerne le 5°, il est renvoyé à l'observation faite sous l'article 10.

3. Le projet devrait également prévoir que la brochure contient des indications sur les conséquences pour le demandeur qui ne donne pas suite sans motif valable aux convocations ou aux demandes de renseignements.

4. En ce qui concerne le 7°, conformément à ce qui est visé à l'article 51/4, § 2, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980 précitée, il y a lieu d'écrire - et ce afin d'éviter une erreur d'interprétation - « ou s'il ne déclare pas requérir l'assistance d'un interprète » (4).

5. En ce qui concerne le 9°, la section de législation du Conseil d'Etat s'interroge sur la portée de l'« information sur la politique d'asile belge ».

6. Le 10°, qui prévoit que la brochure indique « l'existence d'associations spécialisées dans l'assistance des étrangers » est également sujette à interprétation. S'agit-il d'indiquer sans plus le fait qu'il existe des associations qui assistent les étrangers, auquel cas on ne comprend guère l'utilité de cette indication, ou bien l'intention est-elle de donner une liste de ces associations ?

Article 4

L'alinéa 1er contient une discordance entre le texte français et le texte néerlandais. Celui-ci semble faire de la transmission immédiate des documents nécessaires à l'appui de la demande d'asile une simple faculté, alors que le texte français semble en faire une obligation. Selon les fonctionnaires délégués, le texte français correspond à l'intention de l'auteur du projet.

Quoiqu'il en soit, il va de soi que le fait de ne pas remettre, dès l'introduction de la demande, tous les documents nécessaires à l'appui de la demande d'asile ne peut avoir pour conséquence que les renseignements qui seraient communiqués par la suite devraient être écartés de l'examen de cette demande. Une telle disposition ajouterait à la loi, celle-ci précisant elle-même les causes d'irrecevabilité de la demande; le Roi, qui ne dispose, faut-il le rappeler, que du seul pouvoir de prendre les mesures nécessaires à l'exécution de la loi, ne peut en ajouter d'autres. En outre, la loi prévoit elle-même, en son article 52, § 2, 4°, que des renseignements peuvent être demandés à l'intéressé en cours de procédure.

Selon le rapport au Roi, l'article 4 vise à inciter le demandeur d'asile à produire les documents qui peuvent appuyer utilement sa demande dès l'introduction de celle-ci.

L'obligation de collaborer à l'examen de la demande d'asile est inhérente à la demande de protection et implique que le demandeur remette au plus tôt à l'administration tous les documents qui permettent d'appuyer sa demande. Le projet ne peut toutefois laisser entendre que les documents qui seraient remis par la suite seraient écartés, l'administration ayant pour obligation de se prononcer au terme d'un examen complet de tous les éléments dont elle dispose au moment où elle décide. Le demandeur doit toutefois être en mesure de justifier les raisons pour lesquelles ces documents n'ont pas été remis lors de l'introduction de la demande. En effet, il n'est pas exclu que dans certaines circonstances, le dépôt tardif de pièces puisse être révélateur d'une fraude dans le chef du demandeur. Mais cette tardiveté à elle seule ne peut constituer une présomption de fraude. La demande d'asile ne pourrait être rejetée ni pour la raison que les documents ont été introduits par la suite, ni pour le fait que le demandeur n'a pas, lors du dépôt de ces documents, justifié des motifs pour lesquels il n'a pas remis ces documents lors de l'introduction de sa demande. C'est en effet dans la seule hypothèse où le demandeur n'a pas donné suite à une demande de renseignements dans le mois de son envoi que la loi prévoit que la demande peut être jugée irrecevable (article 52, § 2, 4°).

Pour éviter que l'article 4 ne puisse être interprété comme ajoutant une condition à la recevabilité de la demande, il est proposé de le rédiger comme suit :

« Art. 4. Dès l'introduction de la demande, le demandeur d'asile communique au délégué du ministre tous les documents dont il dispose et qu'il juge utiles pour appuyer sa demande.

Le demandeur peut produire d'autres pièces en cours de procédure. »

Artikel 5

1. Artikel 5 van het ontwerp lijkt de ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken te machtigen de stukken in beslag te nemen waarvan « er een vermoeden is dat ze vals of vervalst zijn », aangezien het bepaalt dat die stukken niet in het bezit blijven van de asielaanvrager.

Artikel 81 van de voormelde wet van 15 december 1980 verleent weliswaar een bepaalde politiebevoegdheid aan de ambtenaren van de Dienst, maar machtigt hen evenwel niet om beslag te leggen (5).

Volgens de gemachtigde ambtenaren verwittigt de ambtenaar van de Dienst, wanneer hij vaststelt dat die stukken kennelijk vals of vervalst zijn, een politieambtenaar, die in voorkomend geval die stukken in beslag neemt.

Het zou beter zijn de woorden « die in het bezit blijven van de asielzoeker, tenzij er een vermoeden is dat ze vals of vervalst zijn » te laten vervallen.

2. Voorts bepaalt artikel 5 dat « de originele exemplaren van (...) documenten die worden neergelegd, worden, bijgehouden door de bevoegde dienst en overgemaakt aan het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ».

Er zou nader moeten worden bepaald op welk tijdstip van de procedure die verzending plaatsvindt.

Artikel 6

De ontworpen bepaling luidt als volgt :

« De medische en psychologische attesten die worden neergelegd in het kader van de asielaanvraag, worden met de nodige omzichtigheid onderzocht ». Die bepaling dient zich aan als een loutere aanbeveling. Indien dat het geval is, hoort zij niet thuis in een regelgevend besluit.

In het verslag aan de Koning staat in verband met dat artikel de volgende commentaar :

« Er wordt op gewezen dat medische en psychologische attesten op zich niet voldoende zullen zijn om te besluiten dat er een gegronde vrees voor vervolging is in de zin van de Conventie van Genève, en de asielzoeker op basis daarvan als vluchteling te erkennen. »

Indien de steller van het ontwerp, door te preciseren dat de medische of psychologische attesten met omzichtigheid moeten worden behandeld, er wil op wijzen dat in de regel die attesten slechts een beperkte bewijskracht hebben, doet de bepaling een ander bezwaar rijzen : bij ontstentenis van wettelijke machtiging, is de Koning immers niet bevoegd om de bewijsvoering te regelen terzake van de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

Die bepaling moet derhalve vervallen.

Artikel 8

In die bepaling wordt gesteld dat indien de asielzoeker zich niet heeft aangemeld bij de bevoegde dienst op de datum vastgesteld voor het gehoor maar daarvoor schriftelijk een geldige reden meegedeeld heeft binnen een maand die volgt op de verzending van de oproeping, een nieuwe datum wordt vastgesteld voor het gehoor.

Die bepaling doet twee moeilijkheden rijzen : op de eerste plaats is zij alleen bruikbaar indien de oproepingstermijn minder dan een maand is, wat niet noodzakelijkerwijze steeds het geval zal zijn; op de tweede plaats rijst de vraag wat het vertrekpunt van de termijn zal zijn wanneer de oproeping niet verzonden wordt maar aan de betrokkene wordt ter hand gesteld, of zoals in het ontwerp wordt bepaald, het voorwerp uitmaakt van een vermelding op « bijlage 26 » die de betrokkene ter hand wordt gesteld.

Artikel 9

Paragraaf 2 van de ontworpen bepaling luidt als volgt :

« Indien er aanwijzingen zijn dat de vervolging verband houdt met het geslacht, verifieert de ambtenaar van de bevoegde dienst of de asielzoeker er geen bezwaar tegen heeft om te worden gehoord door een persoon van een ander geslacht dan het zijne. Indien dat zo is, zal in de mate van het mogelijke aan zijn vraag worden voldaan. »

In de Franse tekst dient het woord « genre » te worden vervangen door het woord « sexe ».

Bovendien lijkt het niet erg redelijk de asielaanvrager toe te staan bezwaren te uiten in verband met het geslacht van de persoon die hem hoort en tegelijkertijd te bepalen dat met dat bezwaar alleen rekening zal worden gehouden « in de mate van het mogelijke ». De inlichtingen die in dergelijke omstandigheden zullen worden ingewonnen, zullen hoe dan ook bedenkingen oproepen. Het is de afdeling Wetgeving voorts niet duidelijk in welk opzicht het onmogelijk zal zijn een andere ambtenaar aan te wijzen die belast is met het horen van de asielaanvrager, ook al noopt zulks tot het verdagen van het gehoor tot een later uur of een latere datum.

Article 5

1. L'article 5 du projet paraît autoriser les agents de l'Office des étrangers à saisir les documents qui seraient « présumés être faux ou falsifiés » puisqu'il prévoit que ces documents ne restent pas en possession du demandeur d'asile.

L'article 81 de la loi du 15 décembre 1980 précitée, si elle accorde un certain pouvoir de police aux agents de l'Office, ne leur attribue toutefois aucun pouvoir de saisie (5).

Selon les fonctionnaires délégués, lorsque l'agent de l'Office constate que des documents sont manifestement faux ou falsifiés, il avertit un fonctionnaire de police qui effectue le cas échéant la saisie de ces documents.

Mieux vaudrait omettre les mots « qui restent, sauf s'ils sont présumés faux ou falsifiés en possession du demandeur d'asile ».

2. Par ailleurs, l'article 5 prévoit que « les originaux des (...) documents présentés sont conservés par le service compétent et transmis au Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides ».

Il convient de préciser à quel moment de la procédure cette transmission a lieu.

Article 6

La disposition en projet est rédigée comme suit :

« Les attestations médicales ou psychologiques produites à l'appui de la demande d'asile sont traitées avec la prudence nécessaire ». Cette disposition paraît être une simple recommandation. Si tel est le cas, elle n'a pas sa place dans un arrêté normatif.

Le rapport au Roi commente toutefois cet article comme suit :

« Il convient de rappeler que ce type d'attestations ne suffit pas en soi pour décider de l'existence d'une crainte fondée de persécution au sens de la Convention de Genève, et de reconnaître la qualité de réfugié au demandeur d'asile sur cette base. »

Si l'intention de l'auteur du projet est, en précisant que les attestations médicales ou psychologiques doivent être traitées avec prudence, d'établir qu'en règle ces attestations n'ont qu'une force probante réduite, alors la disposition soulève une autre objection : faute d'habilitation légale, il n'entre en effet pas dans les pouvoirs du Roi de régir le régime de la preuve dans la matière de la reconnaissance de la qualité de réfugié.

Cette disposition sera dès lors omise.

Article 8

Cette disposition prévoit que, lorsque le demandeur d'asile ne s'est pas présenté au service compétent à la date fixée pour l'audition mais qu'il a communiqué par écrit un motif valable à ce sujet dans le mois qui suit l'envoi de la convocation, une nouvelle date est fixée pour l'audition.

Cette disposition soulève deux difficultés : en premier lieu, elle n'est praticable que si le délai de convocation est inférieur à un mois, ce qui ne sera pas nécessairement toujours le cas; en second lieu, la question se pose de savoir quel sera le point de départ du délai lorsque la convocation n'a pas été envoyée mais a été remise à l'intéressé ou, comme le prévoit le projet, a fait l'objet d'une mention sur « l'annexe 26 » remise à l'intéressé.

Article 9

Le paragraphe 2 de la disposition en projet est rédigé comme suit :

« S'il y a des indications de persécution liées au genre, l'agent du service compétent vérifie si le demandeur d'asile n'a pas d'objection à être entendu par une personne d'un sexe autre que le sien, auquel cas, dans la mesure du possible, il sera donné suite à sa demande. »

Dans le texte français, il y a lieu de remplacer le mot « genre » par le mot « sexe ».

Par ailleurs, il semble peu raisonnable de permettre au demandeur d'asile d'émettre des objections sur le sexe de la personne qui l'entend et de prévoir en même temps qu'il ne sera tenu compte de cette objection que « dans la mesure du possible ». Les renseignements recueillis dans de telles circonstances seront de toute façon sujets à caution. La section de législation n'aperçoit du reste pas quelle impossibilité il pourrait y avoir de changer d'agent chargé de l'audition, même si cela nécessite que l'audition soit remise à une heure ou à une date ultérieures.

Artike 10

Artikel 479 van de programmawet van 24 december 2002 voorziet in de organisatie van voogdij over iedere persoon van minder dan achttien jaar oud, die niet begeleid is door een persoon die de ouderlijke macht of de voogdij uitoefent krachtens de nationale wet van de minderjarige, die onderdaan is van een land dat geen lid is van de Europese Economische Ruimte en die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling heeft gevraagd of niet voldoet aan de voorwaarden inzake toegang tot en verblijf op het grondgebied. Het is dus niet vereist dat die persoon minderjarig is krachtens zijn nationale wet.

Bovendien is de leeftijd van 18 jaar niet in alle landen de leeftijd waarop men meerderjarig wordt. Het kan om een hogere of een lagere leeftijd gaan.

Bijgevolg behoort het ontwerp niet te slaan op minderjarigen jonger dan achttien jaar, maar moet het betrekking hebben op enerzijds de minderjarigen begeleid door de persoon die over hen het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent krachtens de nationale wet van de minderjarige, en anderzijds de personen van minder dan achttien jaar oud die niet begeleid zijn door een persoon die het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent krachtens hun nationale wet.

Voorts begeleidt krachtens artikel 479, afdeling 5, artikel 9, § 2, van de voormelde programmawet, de voogd die krachtens die wet is aangesteld, de niet-begeleide minderjarige in elke fase van de procedures bepaald bij de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, alsook bij alle andere bestuurlijke of gerechtelijke procedures, en is hij aanwezig telkens als de minderjarige wordt gehoord.

De aanwezigheid van de voogd waarin de programmawet voorziet bij het verhoor door de ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken kan dus alleen maar facultatief zijn.

De bepaling moet worden herzien in het licht van die opmerkingen.

Artikel 11

Paragraaf 1 is niet bevattelijk gesteld. Hij zou moeten worden gesplitst in twee zinnen, waarvan de ene zou handelen over de onderzoeksfase (het gehoor en het verzamelen van bewijsmateriaal), en de andere over de evaluatiefase.

In de eerste zin is het niet erg geslaagd te schrijven dat de ambtenaren van de bevoegde dienst « van de asielzoeker (dienen) te bekomen dat hij zijn zaak op een zo volledig mogelijke wijze uiteenzet en dit met alle bewijselementen waarover hij beschikt ». Het is de afdeling Wetgeving niet duidelijk over welke wettige middelen de betrokken ambtenaren beschikken om de aldus beschreven houding te « bekomen ».

De bepaling zou kunnen worden gesteld in de vorm van een aan de betrokken ambtenaren opgelegde verplichting om de asielzoeker erover in te lichten dat het noodzakelijk is dat hij een zo volledig mogelijk beeld geeft van zijn situatie met alle bewijsmateriaal waarover hij beschikt en hem op de hoogte te brengen van de risico's die hij loopt voor de verdere behandeling van zijn aanvraag als hij die raadgevingen niet opvolgt (6).

Bovendien lijkt de steller van het ontwerp eraan voorbij te gaan dat in de fase van het onderzoek van de asielaanvragen door de Dienst Vreemdelingenzaken, naast de redenen van niet-ontvankelijkheid die niets hebben uit te staan met de grond zelf van de asielaanvraag, een aanvraag alleen kan worden afgewezen als gevolg van « kennelijke » redenen: de asielzoeker kan de toegang tot of het verblijf op het grondgebied alleen worden ontzegd « wanneer de aanvraag klaarblijkelijk steunt op motieven die totaal vreemd zijn aan het asiel (artikel 52, § 1, 2°) of « wanneer de aanvraag kennelijk ongegrond is omdat de vreemdeling geen gegeven aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het voormelde Internationaal Verdrag » (artikel 52, § 1, 7°).

Het is vaste rechtspraak dat in deze materie alleen als kennelijke kan worden beschouwd datgene waarvan het bestaan of de aard zich aan een redelijke geest met een zodanige overtuigingskracht opdringt dat verder onderzoek niet noodzakelijk voorkomt (7).

Het is dus niet conform de wet van 15 december 1980 te bepalen dat de ambtenaren van de Dienst de aanvragen moeten onderzoeken waarbij « eventueel het voordeel van de twijfel aan de asielzoeker (wordt) toegekend ». In de fase van het onderzoek van de ontvankelijkheid kan de aanvraag alleen worden afgewezen als de gemachtigde van de minister er niet de minste twijfel over heeft dat elk aanvullend onderzoek nutteloos zou zijn (8). Het voordeel van de twijfel mag dus geen loutere mogelijkheid zijn die « eventueel » kan worden verleend (9).

De tekst moet worden herzien om rekening te houden met deze opmerkingen.

Article 10

L'article 479 de la loi-programme du 24 décembre 2002 prévoit l'organisation d'une tutelle pour toute personne de moins de dix-huit ans, non accompagnée d'une personne exerçant l'autorité parentale ou la tutelle en vertu de la loi nationale du mineur, ressortissant d'un pays non-membre de l'espace économique européen et qui a demandé la reconnaissance de la qualité de réfugié ou qui ne satisfait pas aux conditions d'accès au territoire et de séjour. Il n'est donc pas requis que cette personne soit mineure en vertu de sa loi nationale.

Par ailleurs, l'âge de la majorité n'est pas fixé à 18 ans dans tous les pays. Il peut l'être à un âge supérieur ou inférieur.

Par conséquent le projet doit non pas viser les mineurs de moins de dix-huit ans mais viser, d'une part, les mineurs accompagnés par la personne qui exerce sur eux l'autorité parentale ou la tutelle en vertu de la loi nationale du mineur et, d'autre part, les personnes de moins de dix-huit ans qui ne sont pas accompagnées par une personne exerçant l'autorité parentale ou la tutelle en vertu de leur loi nationale.

Par ailleurs en vertu de l'article 479, section 5, article 9, § 2, de la loi-programme précitée, le tuteur désigné en vertu de cette loi assiste le mineur non accompagné à chaque phase des procédures prévues par les lois sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, ainsi que dans toute procédure administrative ou judiciaire et est présent à chacune de ses auditions.

La présence du tuteur prévue par la loi-programme lors de l'audition par les agents de l'Office des étrangers ne peut donc être facultative.

La disposition sera revue pour tenir compte de ces observations.

Article 11

Le paragraphe 1er est rédigé de manière peu intelligible. Il devrait être à tout le moins scindé en deux phrases dont l'une viserait la phase d'instruction (audition et collecte des éléments de preuve) et l'autre la phase d'évaluation.

Pour ce qui concerne la première phrase, il est peu heureux d'écrire que les agents du service compétent « doivent obtenir du demandeur d'asile qu'il présente son cas de manière aussi complète que possible et avec tous les éléments de preuve dont il dispose ». La section de législation n'aperçoit pas de quels moyens légaux les agents concernés disposent pour « obtenir » les attitudes ainsi prescrites.

La disposition pourrait être rédigée sous la forme d'une obligation faite aux agents concernés d'informer le demandeur d'asile de la nécessité de présenter son cas de manière aussi complète que possible et avec tous les éléments de preuve dont il dispose et de faire connaître au demandeur les risques qu'il encourt, quant au sort de sa demande, si ces conseils ne sont pas suivis (6).

Par ailleurs, l'auteur du projet semble perdre de vue qu'au stade de l'examen des demandes d'asile par l'Office des étrangers, outre les causes d'irrecevabilité étrangères au fond de la demande, le rejet d'une demande ne peut résulter que de causes « manifestes »: le demandeur ne peut se voir refuser l'entrée ou le séjour sur le territoire que si la demande « est manifestement fondée sur des motifs étrangers à l'asile » (article 52, § 1er, 2°) ou si la demande « est manifestement non fondée parce que l'étranger ne fournit pas d'éléments qu'il existe, en ce qui le concerne, de sérieuses indications d'une crainte fondée de persécutions au sens de la Convention internationale précitée » (article 52, § 1er, 7°).

Selon la jurisprudence, est manifeste ce dont l'existence ou la nature s'impose à un esprit raisonnable avec une force de conviction telle que de plus amples investigations n'apparaissent pas nécessaires (7).

Il n'est donc pas conforme à la loi du 15 décembre 1980 de prévoir que les agents de l'Office doivent examiner les demandes « en accordant si besoin est au demandeur le bénéfice du doute ». Au stade de la recevabilité, la demande ne peut être rejetée que si le délégué du ministre n'a pas le moindre doute que toute investigation supplémentaire serait inutile (8). Le bénéfice du doute ne peut donc être une simple faculté à accorder « si besoin est » (9).

Le texte sera revu pour tenir compte de ces observations.

Artikel 12

Hoewel de paragrafen 1 en 2 zo goed als geen wijzigingen aanbrengen in de rechten en plichten die de ambtenaren van de Dienst hebben uit hoofde van hun hoedanigheid van rijksambtenaar (10), moeten over die bepalingen, in zoverre zij die rechten en plichten als onderwerp hebben, onderhandelingen worden gevoerd met de vakbonden zoals wordt bepaald in artikel 2, § 1, 1°, a), van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel (artikel 3, 3°, van het koninklijk besluit van 29 augustus 1985 tot aanwijzing van de grondregelingen in de zin van artikel 2, § 1, 1°, van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel).

Uit de aan de Raad van State toegezonden inlichtingen blijkt niet dat die formaliteit is vervuld.

Mocht de ontworpen bepaling worden gewijzigd als gevolg van die onderhandelingen, dan zou ze wederom moeten worden voorgelegd aan de afdeling Wetgeving.

Artikel 14

Uit de woorden « kort na de indiensttreding » blijkt a contrario dat de ambtenaren personen kunnen horen zonder dat zij enige kwalificatie daartoe moeten bezitten en zonder dat zij daartoe vooraf een opleiding hebben gekregen.

Volgens de gemachtigde ambtenaren is zulks niet de bedoeling van de steller van het ontwerp. De tekst moet worden herzien om die bedoeling beter weer te geven.

Artikel 15

De gemachtigde ambtenaren zijn het ermee eens dat het beter zou zijn te bepalen dat wanneer de asielzoeker om een andere tolk heeft verzocht, men het gehoor ab initio moet overdoen in plaats van het voort te zetten. De met behulp van de overstreden tolk verstrekte gegevens zullen achteraf veronderstellenderwijs immers alleen maar aanleiding geven tot betwistingen.

Artikel 16

Het zou beter zijn in het tweede lid eveneens te verwijzen naar de tegenstrijdigheden met de verklaringen afgelegd door andere gezinsleden van wie de aanvraag gelijktijdig wordt onderzocht.

Artikelen 17 en 18

1. In artikel 17, eerste lid, vierde streepje, moet eveneens worden voorgeschreven dat in het gehoorverslag melding wordt gemaakt van het feit dat op verzoek van de asielzoeker overeenkomstig artikel 15 een andere tolk is aangewezen, alsook van de eventuele motieven waarom aan dat verzoek geen gevolg is gegeven.

In het zevende streepje van datzelfde lid moet rekening worden gehouden met de opmerking die is gemaakt in verband met artikel 9.

2. In het tweede lid van hetzelfde artikel staat te lezen :

« Het gehoorverslag geeft getrouw de gestelde vragen en antwoorden van de asielzoeker weer. »

In artikel 16, eerste lid, staat evenwel te lezen :

« De verklaringen van de asielzoeker worden schriftelijk goedgekeurd... »

Het lijkt wenselijk dat slechts één document wordt opgemaakt. Het zou bijgevolg beter zijn het volgende te schrijven :

« Het gehoorverslag geeft getrouw de vragen weer die aan de asielzoeker zijn gesteld, alsook diens verklaringen. »

3. In artikel 17 is sprake van een « gehoorverslag », en in artikel 18 van een « gehoorrapport ».

Zoals de gemachtigde ambtenaren hebben uitgelegd, zijn het twee verschillende stukken. Alleen het gehoorrapport wordt aan de asielzoeker overhandigd.

In het ontwerp moet worden gepreciseerd wat het onderscheid is tussen de beide stukken, waarbij in het dispositief de inhoud van het « gehoorrapport » uitdrukkelijk wordt aangegeven.

Article 12

Bien que les paragraphes 1er et 2 ne modifient guère la substance des droits et des devoirs auxquels les agents de l'Office sont soumis du fait de leur qualité d'agent de l'Etat (10), ces dispositions, dans la mesure où elles ont ces droits et devoirs pour objet, doivent être soumises à la négociation syndicale prévue par l'article 2, § 1er, 1°, a), de la loi du 19 décembre 1974 organisant les relations entre les autorités publiques et les syndicats des agents relevant de ces autorités (article 3, 3°, de l'arrêté royal du 29 août 1985 déterminant les réglementations de base au sens de l'article 2, § 1er, 1°, de la loi du 19 décembre 1974 organisant les relations entre les autorités publiques et les syndicats des agents relevant de ces autorités).

Il ne ressort pas des informations transmises au Conseil d'Etat que cette formalité a été accomplie.

Si la disposition en projet devait être modifiée à la suite de cette négociation, elle devrait être à nouveau soumise à la section de législation.

Article 14

Il résulte a contrario des mots « peu après leur entrée en service » que des agents pourraient effectuer des auditions sans qu'aucune qualification ne soit requise et sans qu'il aient reçu préalablement une formation à cet effet.

Selon les fonctionnaires délégués, telle n'est pas l'intention de l'auteur du projet. Le texte sera dès lors revu pour mieux traduire celle-ci.

Article 15

Ainsi qu'en ont convenu les fonctionnaires délégués, mieux vaudrait prévoir qu'en cas de changement d'interprète sollicité par le demandeur, l'audition est reprise ab initio, plutôt que poursuivie. Par hypothèse en effet, les éléments fournis avec l'aide de l'interprète contesté ne pourront que faire l'objet de contestations ultérieures.

Article 16

A l'alinéa 2, mieux vaudrait viser également les contradictions avec les déclarations faites par d'autres membres de la famille dont les demandes sont examinées simultanément.

Articles 17 et 18

1. A l'article 17, alinéa 1er, quatrième tiret, il y a lieu de prévoir également qu'il soit fait état dans le compte rendu d'audition du changement d'interprète sollicité par le demandeur conformément à l'article 15 et des motifs éventuels pour lesquels il n'a pas été donné suite à cette demande.

Au septième tiret du même alinéa, il sera tenu compte de l'observation formulée à propos de l'article 9.

2. A l'alinéa 2 du même article, il est indiqué que :

« Le compte-rendu d'audition reflète fidèlement les questions posées ainsi que des (lire : les) réponses du demandeur d'asile »,

alors que l'article 16, alinéa 1er indique que :

« Les déclarations du demandeur d'asile sont notées par écrit... »

Il paraît indiqué qu'un seul document soit établi. Par conséquent, mieux vaudrait écrire que :

« Le compte rendu d'audition reflète fidèlement les questions qui ont été posées au demandeur d'asile, ainsi que les déclarations de celui-ci. »

3. L'article 17 fait état d'un « compte-rendu d'audition », tandis qu'à l'article 18, il est question d'un rapport d'audition.

Comme l'ont expliqué les fonctionnaires délégués, il s'agit de deux documents différents. Seul le rapport d'audition est remis au demandeur d'asile.

Le projet devrait préciser ce qui distingue les deux documents, en explicitant, dans le dispositif, le contenu du « rapport d'audition ».

4. Het is niet duidelijk of het gehoorverslag al dan niet door de asielzoeker moet worden ondertekend. Noch artikel 17, noch artikel 18 schrijft zulks uitdrukkelijk voor. De afdeling Wetgeving ziet niet in op welke gronden het verantwoord is dat het gehoorverslag niet wordt ondertekend door de asielzoeker. Door die handtekening kan de inhoud van het gehoorverslag met zekerheid worden vastgesteld. Er moet eveneens worden voorgeschreven dat indien de asielzoeker weigert te tekenen, die weigering in het gehoorverslag wordt vermeld.

Artikel 21

Volgens de jurisprudentie wordt beschouwd dat ieder stuk dat aangetekend wordt verstuurd, ontvangen wordt op de eerste werkdag volgend op de datum van aangifte van dat stuk in de post.

Dit is echter slechts een weerlegbaar vermoeden. De Koning gaat zijn bevoegdheid te buiten door voor te schrijven dat de datum van kennisgeving, die bij ter post aangetekende brief geschiedt, « de postdatum vermeerderd met twee werkdagen » is. Aldus legt Hij een vermoeden iuris en de iure vast, dat alleen bij de wet kan worden vastgelegd, daar het verband houdt met de regeling inzake de bewijsvoering.

- 1) Gedr. St. Kamer, nr. 50 - 2044/3 en Senaat nr. 3.1367/4
- 2) Zie inzonderheid Cass., 18 november 1924, Pas., 1925, I, blz. 25; 23 september 1993, Pas., 1993, I, blz. 744.
- 3) Zie ook algemene opmerking nr. 1.
- 4) Zie inzonderheid de arresten nr. 77/97 (overweging B.12), 39/99 (overweging B.7) en 88/99 (overweging B.7) van het Arbitragehof; RvS, nr. 104.524 van 8 maart 2002.
- 5) Voor het overige zijn de ambtenaren onderworpen aan artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering.
- 6) Zie op dat punt de opmerking die wordt gemaakt onder artikel 4.
- 7) Vaste rechtspraak, zie onder meer RvS (kort geding), nr. 73.274 van 24 april 1998, nr. 72.478 van 16 maart 1998, nr. 68.599 van 2 oktober 1997, nr. 68.806 van 13 oktober 1997, nr. 60.091 van 11 juni 1996, nr. 79.184 van 9 maart 1999; RvS, nr. 78.987 van 26 februari 1999; RvS, nr. 91.369 van 8 december 2000; RvS nr. 104.423 van 7 maart 2002.
- 8) RvS, nr. 68.812 van 13 oktober 1997.
- 9) De Nederlandse tekst, waarin het woord « eventueel » wordt gebruikt, is op dat punt nog voor meer kritiek vatbaar dan de Franse tekst.
- 10) Zie de artikelen 8, § 1, en 10 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel.

11 JULI 2003. — Koninklijk besluit houdende vaststelling van bepaalde elementen van de procedure die dienen gevolgd te worden door de dienst van de Dienst Vreemdelingenzaken die belast is met het onderzoek van de asielaanvragen op basis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

ALBERT II, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op artikel 108 van de Grondwet;

Gelet op de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, inzonderheid op artikelen 51/2, ingevoegd bij de wet van 15 juli 1996, 51/4, ingevoegd bij de wet van 10 juli 1996, en 52, vervangen door de wet van 18 juli 1991 en gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993 en 15 juli 1996;

Gelet op het advies van de Inspecteur van Financiën, gegeven op 5 november 2002;

Gelet op de akkoordbevinding van de Minister van Begroting, gegeven op 16 januari 2003;

Gelet op de beraadslaging van de Ministerraad van 17 januari 2003 over het verzoek een advies te verlenen door de Raad van State binnen een termijn die één maand niet overschrijdt;

4. Il n'apparaît pas clairement si le compte-rendu d'audition doit ou non être signé par le demandeur d'asile. Ni l'article 17 ni l'article 18 ne le prévoit expressément. La section de législation n'aperçoit pas ce qui justifierait que le compte rendu d'audition ne soit pas signé par le demandeur d'asile. Cette signature permet d'établir la teneur de celui-ci de manière certaine. Il y a lieu de prévoir également que si le demandeur refuse de signer, ce refus est acté sur le compte-rendu.

Article 21

Il est de jurisprudence que toute pièce envoyée sous pli recommandé à la poste est considérée comme reçue le premier jour ouvrable qui suit la remise du pli à la poste.

Il s'agit toutefois d'une simple présomption réfragable. Le Roi excède ses pouvoirs en prévoyant que la date de la notification qui s'effectue sous pli recommandé à la poste « est la date de la poste majorée de deux jours ouvrables ». Ce faisant, Il établit une présomption iuris et de iure, qui ne peut être établie que par la loi, dès lors qu'elle porte sur le régime de la preuve.

- 1) Doc. parl. Chambre, n° 50 - 2044/3 et Sénat, n° 3.1367/4.
- 2) Voy. not. Cass., 18 novembre 1924, Pas., 1925, I, p. 25; 23 septembre 1993, Pas., 1993, I, p. 744.
- 3) Voir également l'observation générale n° 1.
- 4) Voy. not. les arrêts n°s 77/97 (cons. B.12), 39/99 (cons. B.7) et 88/99 (cons. B.7) de la Cour d'arbitrage; C.E., n° 104.524, 8 mars 2002.
- 5) Pour le surplus, les agents sont soumis à l'article 29 du Code d'instruction criminelle.
- 6) Voir sur ce point l'observation formulée sous l'article 4.
- 7) Jurisprudence constante, voir notamment C.E., (réf.), n°s 73.274 du 24 avril 1998, 72.478 du 16 mars 1998, 68.599 du 2 octobre 1997, 68.806 du 13 octobre 1997, 60.091 du 11 juin 1996, 79.184 du 9 mars 1999; C.E., n° 78.987 du 26 février 1999; C.E., n° 91.369 du 8 décembre 2000; C.E. n° 104.423 du 7 mars 2002.
- 8) C.E., n° 68.812 du 13 octobre 1997.
- 9) Le texte néerlandais qui utilise le mot « eventueel » est encore davantage critiquable sur ce point.
- 10) Voy. les articles 8, § 1er, et 10 de l'arrêté royal du 2 octobre 1937 portant le statut des agents de l'Etat.

11 JUILLET 2003. — Arrêté royal fixant certains éléments de la procédure à suivre par le service de l'Office des étrangers chargé de l'examen des demandes d'asile sur la base de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

ALBERT II, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu l'article 108 de la Constitution;

Vu la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, notamment les articles 51/2, inséré par la loi du 15 juillet 1996, 51/4, inséré par la loi du 10 juillet 1996, et 52, remplacé par la loi du 18 juillet 1991 et modifié par les lois des 6 mai 1993 et 15 juillet 1996;

Vu l'avis de l'Inspecteur des Finances, donné le 5 novembre 2002;

Vu l'accord du Ministre du Budget, donné le 16 janvier 2003;

Vu la délibération du Conseil des Ministres le 17 janvier 2003 sur la demande d'avis à donner par le Conseil d'Etat dans un délai ne dépassant pas un mois;

Gelet op het advies van de Raad van State gegeven op 2 april 2003 met toepassing van artikel 84, eerste lid, 1° van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Op voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en op advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

HOOFDSTUK I. — *Algemene bepaling*

Artikel 1. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder :

1° de bevoegde dienst : de dienst van de Dienst Vreemdelingenzaken belast met het onderzoek van de asielaanvragen op basis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

2° de asielzoeker : de vreemdeling die zich vluchteling heeft verklaard of die een aanvraag tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling heeft ingediend;

3° de wet : de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

HOOFDSTUK II. — *Informatie aan de asielzoeker*

Art. 2. Aan de asielzoeker wordt een algemene informatiebrochure ter beschikking gesteld op het moment waarop hij zich vluchteling verklaart of zijn aanvraag tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling indient overeenkomstig artikel 50, 50bis of 51 van de wet of op het ogenblik waarop hij zich bij de bevoegde dienst aanbiedt in het geval voorzien in artikel 51/7 van de wet.

Art. 3. Deze in artikel 2 bedoelde algemene informatiebrochure bevat minstens inlichtingen over de volgende onderwerpen :

1° het verloop van de asielprocedure;

2° de toepassing van de Overeenkomst van Dublin van 15 juni 1990 betreffende de vaststelling van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat bij één van de lid-Staten van de Europese Gemeenschap wordt ingediend, goedgekeurd bij wet van 11 mei 1995 en de gevolgen die daaruit kunnen voortvloeien;

3° de criteria die toelaten te genieten van de bescherming voorzien door het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;

4° de mogelijkheid om beroep te doen op de rechtsbijstand van een advocaat en het feit dat deze, of een vertrouwenspersoon, het gehoor van de asielzoeker op het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen zal kunnen bijwonen;

5° de mogelijkheid voor de volgens zijn nationale wet minderjarige asielzoeker om, tijdens zijn gehoor door een ambtenaar van de bevoegde dienst, te worden bijgestaan door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij op basis van de nationale wet uitoefent, evenals het feit dat de niet begeleide minderjarige asielzoeker jonger dan 18 jaar, tijdens dit gehoor zal bijgestaan worden door de persoon die over hem bijzondere voogdij voorzien door de Belgische wet, uitoefent;

6° de verplichting om een woonplaats te kiezen op basis van artikel 51/2 van de wet en de gevolgen die daaruit voortvloeien;

7° de verplichting van de asielzoeker om aan te geven of hij de hulp nodig heeft van een tolk tijdens het onderzoek van de aanvraag of indien hij niet verklaart de hulp van een tolk te verlangen, wordt hem de mogelijkheid aangeboden om de taal van het onderzoek te kiezen, overeenkomstig artikel 51/4 van de wet, en de gevolgen die daaruit voortvloeien;

8° de opvangstructuren voor asielzoekers tijdens de procedure;

9° inlichtingen wat betreft het Belgisch asielbeleid, wat betreft de negatieve gevolgen die worden verbonden aan het afleggen van valse verklaringen in het kader van de asielprocedure en wat betreft de gevolgen voor de asielzoeker die zonder geldige reden geen gevolg geeft aan oproepingen of verzoeken om inlichtingen;

10° het bestaan van verenigingen die de verenigingen groeperen die gespecialiseerd zijn in de bijstand van vreemdelingen.

Vu l'avis du Conseil d'Etat, donné le 2 avril 2003, en application de l'article 84, alinéa 1er, 1° des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat;

Sur la proposition de Notre Ministre de l'Intérieur et de l'avis de Nos Ministres qui en ont délibéré en Conseil,

Nous avons arrêté et arrêtons :

CHAPITRE Ier. — *Disposition générale*

Article 1er. Pour l'application du présent arrêté, on entend par :

1° le service compétent : le service de l'Office des étrangers chargé de l'examen des demandes d'asile sur la base de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;

2° le demandeur d'asile : l'étranger qui s'est déclaré réfugié ou qui a adressé une demande de reconnaissance de la qualité de réfugié;

3° la loi : la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

CHAPITRE II. — *Information du demandeur d'asile*

Art. 2. Une brochure d'information générale est mise à la disposition du demandeur d'asile au moment où il se déclare réfugié ou adresse sa demande de reconnaissance de la qualité de réfugié conformément à l'article 50, 50bis ou 51 de la loi ou au moment où il se présente au service compétent dans le cas prévu à l'article 51/7 de la loi.

Art. 3. La brochure d'information générale visée à l'article 2 contient au moins des informations sur les sujets suivants

1° le déroulement de la procédure d'asile;

2° l'application de la Convention de Dublin du 15 juin 1990 relative à la détermination de l'Etat responsable de l'examen d'une demande d'asile présentée dans l'un des Etats membres des Communautés européennes, approuvée par une loi du 11 mai 1995 et les conséquences qui peuvent en découler;

3° les critères permettant de bénéficier de la protection prévue par la Convention de Genève du 28 juillet 1951 sur le statut des réfugiés;

4° la possibilité de faire appel à l'assistance juridique d'un avocat et le fait que celui-ci, ou une personne de confiance, pourra assister à l'audition du demandeur d'asile au Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides;

5° la possibilité du demandeur d'asile mineur selon sa loi nationale d'être assisté, pendant son audition par un agent du service compétent, par la personne exerçant sur lui l'autorité parentale ou la tutelle en vertu de la loi nationale du mineur, ainsi que le fait que le demandeur d'asile mineur non accompagné de moins de dix huit ans sera assisté, pendant cette audition, par la personne exerçant sur lui la tutelle spécifique prévue par la loi belge;

6° l'obligation d'élire domicile en vertu de l'article 51/2 de la loi et les conséquences qui en découlent;

7° l'obligation du demandeur d'asile d'indiquer s'il a besoin de l'assistance d'un interprète lors de l'examen de la demande ou, s'il ne déclare pas requérir l'assistance d'un interprète, la possibilité qui lui est offerte de choisir la langue de l'examen, conformément à l'article 51/4 de la loi, et les conséquences qui en découlent;

8° les structures d'accueil des demandeurs d'asile pendant la procédure;

9° une information sur la politique d'asile belge, sur les conséquences négatives de fausses déclarations dans le cadre de la procédure d'asile et sur les conséquences du fait de ne pas donner suite, sans motif valable, aux convocations et demandes de renseignements dans ce même cadre;

10° l'existence d'associations regroupant les associations spécialisées dans l'assistance des étrangers.

HOOFDSTUK III. — Documenten ter ondersteuning van de aanvraag

Art. 4. Dadelijk na de indiening van de aanvraag deelt de asielzoeker aan de gemachtigde van de Minister die bevoegd is voor de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen alle stukken mee waarover hij beschikt en die hij nuttig acht ter ondersteuning van zijn aanvraag.

De aanvrager kan andere stukken voorleggen tijdens het verloop van de procedure. In dit geval zal hem naar de redenen gevraagd kunnen worden waarom deze stukken niet werden neergelegd bij de indiening van de aanvraag.

Art. 5. De bevoegde dienst maakt een kopie van de nationale identiteitsdocumenten of enig ander reisdocument. De originele exemplaren van overige documenten die worden neergelegd, worden bijgehouden door de bevoegde dienst en zo snel mogelijk en uiterlijk op het ogenblik van het nemen van de beslissing, overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De asielzoeker ontvangt een kopie en een ontvangstbewijs met een korte beschrijving van de neergelegde documenten. Een kopie van de neergelegde documenten wordt bewaard in het individuele dossier van de asielzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

HOOFDSTUK IV. — Gehoor van de asielzoeker

Art. 6. § 1. Het gehoor heeft in principe plaats op de dag waarop de asielzoeker zich bij de bevoegde dienst aandient.

§ 2. Indien het gehoor niet plaats vindt op de dag waarop de asielzoeker zich bij de bevoegde dienst aandient, wordt de hiervoor vastgestelde datum aangeduid op het document overeenkomstig het model van de bijlage 26 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dat wordt afgeleverd aan de asielzoeker overeenkomstig artikel 71/4, 73, 78, of 79 van hetzelfde besluit.

§ 3. De in de §§ 1 en 2 bedoelde bepalingen zijn niet van toepassing wanneer artikel 51/9 wordt toegepast.

Art. 7. Indien de asielzoeker zich niet aanmeldt bij de bevoegde dienst op de datum vastgesteld voor het gehoor maar daarvoor schriftelijk een geldige reden meedeelt binnen de maand die volgt op de overhandiging of verzending van de oproeping of de vermelding van de datum van het gehoor op het document bedoeld in artikel 6, § 2, of op de datum die ten laatste voor het gehoor werd vastgesteld, wordt een nieuwe datum vastgesteld en, naargelang het geval, aangeduid op het document voorzien door artikel 6, § 2, of verzonden naar de gekozen woonplaats van de asielzoeker overeenkomstig artikel 51/2, lid 6, van de wet.

Art. 8. § 1. Bij het begin van het gehoor, herinnert de ambtenaar van de bevoegde dienst, belast met dit gehoor, de asielzoeker aan de woonplaats die hij gekozen heeft of die hij wordt geacht als woonplaats te hebben gekozen met toepassing van artikel 51/2 van de wet en de gevolgen van die keuze van woonplaats. Hij herinnert hem eveneens aan de bepalingen van artikel 51/2, lid 4, van de wet.

§ 2. Indien er aanwijzingen zijn dat de vervolging verband houdt met het geslacht, verifieert de ambtenaar van de bevoegde dienst of de asielzoeker er geen bezwaar tegen heeft om te worden gehoord door een persoon van een ander geslacht dan het zijne. Indien dat zo is, zal aan zijn vraag worden voldaan.

Art. 9. Tijdens zijn gehoor door een ambtenaar van de bevoegde dienst, kan de volgens zijn nationale wet minderjarige asielzoeker, worden bijgestaan door een persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij op basis van de nationale wet van de minderjarige, uitoefent.

De niet-begeleide minderjarige asielzoeker, jonger dan achttien jaar wordt tijdens dit gehoor bijgestaan door de persoon die over hem de bijzondere voogdij, voorzien door de Belgische wet, uitoefent.

CHAPITRE III. — Documents à l'appui de la demande

Art. 4. Dès l'introduction de la demande, le demandeur d'asile communique au délégué du Ministre qui a l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers dans ses compétences tous les documents dont il dispose et qu'il juge utiles pour appuyer sa demande.

Le demandeur peut produire d'autres pièces en cours de procédure. Dans ce cas, il pourra lui être demandé les raisons pour lesquelles ces pièces n'ont pas été remises lors de l'introduction de la demande.

Art. 5. Le service compétent fait une copie des documents d'identité nationaux ou de tout autre document de voyage. Les originaux des autres documents présentés sont conservés par le service compétent et transmis au Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides dans les meilleurs délais et, au plus tard, au moment de la prise de décision. Le demandeur d'asile reçoit une copie et un accusé de réception avec une brève description des documents déposés. Une copie des documents déposés est conservée dans le dossier individuel du demandeur d'asile à l'Office des étrangers.

CHAPITRE IV. — Audition du demandeur d'asile

Art. 6. § 1er. L'audition a en principe lieu le jour où le demandeur d'asile se présente au service compétent.

§ 2. Lorsque l'audition n'a pas lieu le jour où le demandeur d'asile se présente au service compétent, la date fixée pour celle-ci est indiquée sur le document conforme au modèle figurant à l'annexe 26 de l'arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, qui est délivrée au demandeur d'asile conformément à l'article 71/4, 73, 78 ou 79 du même arrêté.

§ 3. Les dispositions visées aux §§ 1er et 2 ne sont pas applicables lorsqu'il est fait application de l'article 51/9 de la loi.

Art. 7. Lorsque le demandeur d'asile ne se présente pas au service compétent à la date fixée pour l'audition mais communique par écrit un motif valable à ce sujet dans le mois qui suit la remise ou l'envoi de la convocation ou l'indication de la date de l'audition sur le document visé à l'article 6, § 2, ou à la date fixée pour l'audition au plus tard, une nouvelle date est fixée et, selon le cas, indiquée sur le document visé à l'article 7, § 2, ou envoyée au domicile élu du demandeur d'asile conformément à l'article 51/2, alinéa 6, de la loi.

Art. 8. § 1er. Au début de l'audition, l'agent du service compétent chargé de celle-ci rappelle au demandeur d'asile le domicile qu'il a élu ou celui où il est réputé avoir élu domicile en application de l'article 51/2 de la loi, et les conséquences de cette élection de domicile. Il lui rappelle également les termes de l'article 51/2, alinéa 4, de la loi.

§ 2. S'il y a des indications de persécutions liées au sexe, l'agent du service compétent vérifie si le demandeur d'asile n'a pas d'objection à être entendu par une personne d'un sexe autre que le sien, auquel cas il sera donné suite à sa demande.

Art. 9. Pendant son audition par un agent du service compétent, le demandeur d'asile mineur en vertu de sa loi nationale peut être assisté par la personne exerçant sur lui l'autorité parentale ou la tutelle en vertu de la loi nationale du mineur.

Le demandeur d'asile mineur non accompagné de moins de dix huit ans est assisté pendant cette audition par la personne exerçant sur lui la tutelle spécifique prévue par la loi belge.

HOOFDSTUK V — Verplichtingen van de ambtenaren van de bevoegde dienst belast met het gehoor of het onderzoek van de asielaanvraag en de beslissing voorzien in artikel 52, § 5, van de wet

Art. 10. § 1. De ambtenaren van de bevoegde dienst belast met het gehoor of het onderzoek van de asielaanvraag en de beslissing voorzien in artikel 52, § 5, van de wet, delen aan de asielzoeker de noodzaak mede dat hij zijn zaak op een zo volledig mogelijke wijze uiteenzet en dit met alle bewijselementen waarover hij beschikt evenals de risico's die hij loopt in het kader van het onderzoek van zijn aanvraag indien deze raadgevingen niet worden opgevolgd. Ze moeten bijgevolg de geloofwaardigheid van de asielzoeker beoordelen en de overgemaakte bewijselementen evalueren, teneinde de objectieve en subjectieve elementen van zijn bijzonder geval te onderscheiden.

§ 2. De ambtenaren van de bevoegde dienst belast met het onderzoek van de asielaanvraag en de beslissing voorzien in artikel 52, § 5, van de wet, nemen alle inlichtingen waarover ze beschikken met betrekking tot de situatie van de asielzoeker in overweging.

Art. 11. De ambtenaar van de bevoegde dienst neemt de specifieke omstandigheden die de asielzoeker betreffen, en meer bepaald het feit dat hij behoort tot een kwetsbare groep, in overweging.

HOOFDSTUK VI — Opleiding en vorming van de ambtenaren van de bevoegde dienst belast met de behandeling van de asielaanvraag

Art. 12. In elke taalrol wordt een agent van niveau 1 belast met het toezicht over de ambtenaren die beslissingen, voorzien in artikel 52, § 5, van de wet, nemen met het oog op het waarborgen van de eenheid van de administratieve praktijk.

Art. 13. De ambtenaren belast met het gehoor van de asielzoekers en de ambtenaren belast met het onderzoek van de asielaanvraag en de beslissing voorzien in artikel 52, § 5, van de wet, krijgen een specifieke opleiding met betrekking tot de toepassing van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, de mensenrechtenverdragen die België binden en de andere beschermingsgronden voorzien in de wet.

Een opleiding met betrekking tot het verhoren van asielzoekers en interculturele communicatie, behoort eveneens tot het vormingspakket, evenals een basisinformatie over de specifieke behoeften van de kwetsbare groepen.

HOOFDSTUK VII — Bepalingen betreffende de tolken

Art. 14. § 1. Bij de aanduiding van een tolk wiens bijstand werd gevraagd door de asielzoeker overeenkomstig artikel 51/4 van de wet, zal de bevoegde dienst rekening houden met de specifieke situatie van de asielzoeker.

§ 2. De asielzoeker kan vragen dat een andere tolk wordt aangeduid. Deze vraag kan worden geuit voor het begin van het gehoor of tijdens het verloop van het gehoor.

Indien de ingeroepen reden ter ondersteuning van deze vraag als geldig wordt aanzien, zal een andere tolk worden aangeduid en het verhoor wordt hernomen.

Indien geen enkele andere tolk kan worden aangeduid om het gehoor op dit ogenblik te hernemen, zal een nieuwe datum worden vastgesteld en, naargelang het geval, worden aangeduid op het document bedoeld in artikel 6, § 2, of verzonden naar de gekozen woonplaats van de asielzoeker overeenkomstig artikel 51/2, lid 6, van de wet.

HOOFDSTUK VIII — Gehoorverslag

Art. 15. De verklaringen van de asielzoeker worden schriftelijk genoteerd door de ambtenaar van de bevoegde dienst belast met het gehoor van de asielzoeker.

Indien deze ambtenaar eventuele tegenstrijdigheden vaststelt tussen deze verklaringen en de afgelegde verklaringen door andere gezinsleden wier aanvragen gelijktijdig worden onderzocht informeert hij de asielzoeker over deze tegenstrijdigheden en neemt hij akte van zijn reactie.

CHAPITRE V. — Obligations des agents du service compétent chargés de l'audition ou de l'examen de la demande d'asile et de la décision prévue à l'article 52, § 5, de la loi

Art. 10. § 1er. Les agents du service compétent chargés de l'audition ou de l'examen de la demande d'asile et de la décision prévue à l'article 52, § 5, de la loi informent le demandeur d'asile de la nécessité de présenter son cas de manière aussi complète que possible et avec tous les éléments de preuve dont il dispose, ainsi que des risques qu'il encourt dans le cadre de l'examen de sa demande si ces conseils ne sont pas suivis. Ils doivent ensuite apprécier la crédibilité du demandeur d'asile et évaluer les éléments de preuve fournis, afin de dégager les éléments objectifs et subjectifs de son cas particulier.

§ 2. Les agents du service compétent chargés de l'examen de la demande d'asile et de la décision prévue à l'article 52, § 5, de la loi, prennent en considération toutes les informations dont ils disposent au sujet de la situation du demandeur.

Art. 11. L'agent du service compétent prend en compte les circonstances spécifiques qui concernent le demandeur d'asile, et notamment son appartenance à un groupe vulnérable.

CHAPITRE VI. — Formation des agents du service compétent chargés du traitement de la demande d'asile

Art. 12. Dans chaque rôle linguistique, un agent de niveau 1 est chargé de la supervision des agents qui prennent les décisions prévues à l'article 52, § 5, de la loi, en vue de garantir l'unité de la pratique administrative.

Art. 13. Les agents chargés de l'audition des demandeurs d'asile et les agents chargés de l'examen de la demande d'asile et de la décision prévue à l'article 52, § 5, de la loi reçoivent une formation spécifique relative à l'application de la Convention de Genève du 28 juillet 1951 relative au statut des réfugiés, aux conventions relatives aux droits de l'homme qui lient la Belgique ainsi qu'aux autres bases de protection prévues dans la loi.

Une formation relative à l'audition des demandeurs d'asile et à la communication interculturelle fait également partie du cours de formation de même qu'une information de base sur les besoins spécifiques des groupes vulnérables.

CHAPITRE VII. — Dispositions relatives aux interprètes

Art. 14. § 1er. Lors de la désignation d'un interprète dont l'assistance est requise par le demandeur d'asile conformément à l'article 51/4 de la loi, le service compétent tient compte de la situation spécifique de celui-ci.

§ 2. Le demandeur d'asile peut demander qu'un autre interprète soit désigné. Cette demande peut être manifestée avant le début de l'audition ou au cours de celle-ci.

Lorsque le motif invoqué à l'appui de cette demande est considéré valable, un autre interprète est désigné et l'audition est recommencée.

Si aucun autre interprète ne peut être désigné pour recommencer l'audition à ce moment, une nouvelle date est fixée et, selon le cas, indiquée sur le document visé à l'article 6, § 2, ou envoyée au domicile élu du demandeur d'asile conformément à l'article 51/2, alinéa 6, de la loi.

CHAPITRE VIII. — Compte rendu d'audition

Art. 15. Les déclarations du demandeur d'asile sont notées par écrit par l'agent du service compétent chargé de l'audition du demandeur d'asile.

Si cet agent constate d'éventuelles contradictions entre ces déclarations et les déclarations faites par d'autres membres de la famille dont les demandes sont examinées simultanément, il informe le demandeur d'asile de ces contradictions et acte sa réaction.

Art. 16. De ambtenaar van de bevoegde dienst belast met het gehoor van de asielzoeker stelt onmiddellijk na het gehoor een verslag op. Het gehoorverslag bevat volgende inlichtingen :

- de naam en de voornaam(en) van de asielzoeker;
- zijn geboortedatum alsook zijn nationaliteit;
- zijn woonplaats;
- de eventuele aanwezigheid van een tolk evenals de eventuele door de asielzoeker gevraagde verandering van tolk overeenkomstig artikel 14 en de eventuele redenen waarvoor aan zijn verzoek geen gevolg werd gegeven;
- de identiteit van de eventuele aanwezige persoon die over hem het ouderlijk gezag, de voogdij op basis van de nationale wet van de minderjarige of de bijzondere voogdij voorzien door de Belgische wet uitoefent;
- de identiteit van de ambtenaar van de bevoegde dienst belast met het gehoor van de asielzoeker;
- in toepassing van artikel 8, § 2, het bezwaar of de afwezigheid van bezwaar bij de asielzoeker om te worden gehoord door een persoon van een ander geslacht;
- de duur van het gehoor;
- een inventaris van de tijdens het gehoor overgemaakte overtuigingsstukken.

Het gehoorverslag geeft getrouw de vragen weer die aan de asielzoeker zijn gesteld, alsook diens verklaringen. Het gehoorverslag vermeldt ook de toevoegingen en opmerkingen, die tijdens het gehoor werden gemaakt, door de asielzoeker of, eventueel, door de persoon die over hem het ouderlijk gezag, de voogdij op basis van de nationale wet van de minderjarige of de bijzondere voogdij voorzien door de Belgische wet, uitoefent.

Art. 17. § 1. Het gehoorverslag wordt voorgelezen, eventueel met behulp van een tolk, en in voorkomend geval verbeterd.

Het wordt gedateerd en door de ambtenaar van de bevoegde dienst en de asielzoeker ondertekend.

Het voorziet een afzonderlijk vak waarin wordt vermeld of de asielzoeker al dan niet akkoord gaat met de inhoud van het gehoorverslag en dit laatste te ondertekenen. Indien de asielzoeker niet akkoord gaat, wordt vermeld welke zijn bezwaren zijn en zijn weigering te ondertekenen.

§ 2. Ten laatste op het moment van de betekening van de in artikel 52, § 5 van de wet voorziene beslissing, wordt een gehoorrapport overhandigd aan de asielzoeker.

Dit rapport zal de volgende elementen bevatten :

- datum van het gehoor,
- de taal waarin het gehoor plaatsvond,
- identiteit van de behandelende ambtenaar en, desgevallend, van de tolk,
- duur van het gehoor,
- belangrijkste feitelijke elementen die werden ingeroepen.

De bevoegde dienst bewaart een kopie van dit rapport en het ontvangstbewijs hiervan, ondertekend door de asielzoeker, in het individuele dossier van deze laatste.

Art. 18. Indien de in artikel 52, § 5, van de wet voorziene beslissing niet op de dag van het gehoor aan de asielzoeker wordt betekend, kan de asielzoeker aanvullende opmerkingen of aanvullende stukken bij het gehoorverslag via aangetekend schrijven overmaken aan de bevoegde dienst. De bevoegde dienst zal rekening houden met de opmerkingen en de stukken die aan haar op een ter zake nuttig tijdstip werden overgemaakt.

Deze opmerkingen en stukken zullen onmiddellijk aan het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen worden overgemaakt en een kopie ervan zal worden bewaard in het individueel dossier van de asielzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Art. 16. L'agent du service compétent chargé de l'audition du demandeur d'asile rédige un compte rendu immédiatement après l'audition. Le compte rendu d'audition comprend les renseignements suivants :

- les nom et prénom(s) du demandeur d'asile;
- sa date de naissance ainsi que sa nationalité;
- son lieu de résidence;
- la présence éventuelle d'un interprète ainsi que le changement éventuel d'interprète sollicité par le demandeur d'asile conformément à l'article 14 et les motifs éventuels pour lesquels il n'a pas été donné suite à sa demande;
- l'identité de la personne qui exerce sur lui l'autorité parentale, la tutelle en vertu de la loi nationale du mineur ou la tutelle spécifique prévue par la loi belge, éventuellement présente;
- l'identité de l'agent du service compétent chargé de l'audition du demandeur d'asile;
- en application de l'article 8, § 2, l'objection ou l'absence d'objection du demandeur d'asile à être entendu par une personne d'un sexe autre que le sien;
- la durée de l'audition;
- un inventaire des pièces transmises durant l'audition.

Le compte rendu d'audition reflète fidèlement les questions qui ont été posées au demandeur d'asile ainsi que les déclarations de celui-ci. Le compte rendu d'audition signale également les ajouts et remarques qui ont été faits, pendant l'audition, par le demandeur d'asile ou, le cas échéant, par la personne qui exerce sur lui l'autorité parentale, la tutelle en vertu de la loi nationale du mineur ou la tutelle spécifique prévue par la loi belge.

Art. 17. § 1er. Le compte rendu d'audition est relu, éventuellement avec l'aide d'un interprète, et le cas échéant corrigé.

Il est daté, et signé par l'agent du service compétent et le demandeur d'asile.

Il comporte une case spéciale où il est indiqué si le demandeur d'asile accepte ou non le contenu du compte rendu d'audition et de signer celui-ci. Si le demandeur d'asile ne marque pas son accord, ses objections ou son refus de signer y sont indiqués.

§ 2. Au plus tard au moment de la notification de la décision prévue à l'article 52, § 5 de la loi, un rapport d'audition est remis au demandeur d'asile.

Ce rapport contiendra les éléments suivants

- la date de l'audition;
- la langue dans laquelle l'audition a été effectuée;
- l'identité de l'agent traitant et, le cas échéant, de l'interprète;
- la durée de l'audition;
- les principaux éléments de fait invoqués.

Le service compétent conserve une copie de ce rapport et l'accusé de réception de celui-ci, signé par le demandeur d'asile, dans le dossier individuel de ce dernier.

Art. 18. Si la décision prévue à l'article 52, § 5, de la loi n'est pas notifiée au demandeur d'asile le jour de l'audition, celui-ci peut transmettre au service compétent, sous pli recommandé à la poste, des remarques complémentaires au compte rendu d'audition ou des pièces complémentaires. Le service compétent tiendra compte des remarques et pièces qui lui seront transmises en temps utile.

Ces remarques et pièces seront transmises immédiatement au Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides et une copie en sera conservée dans le dossier individuel du demandeur d'asile à l'Office des étrangers.

HOOFDSTUK IX. — *Motivering van de beslissing voorzien in artikel 52, § 5, van de wet*

Art. 19. Bronnen die uitdrukkelijk worden geciteerd in de beslissing van de bevoegde dienst voorzien in artikel 52, § 5, van de wet, kunnen kosteloos geconsulteerd worden op de zetel van de Dienst Vreemdelingenzaken.

HOOFDSTUK X. — *Specifieke bepalingen met betrekking tot asielzoekers aan de grens*

Art. 20. Naast de informatie bedoeld in Hoofdstuk II, ontvangt de asielzoeker aan de grens specifieke informatie over de mogelijkheid om vastgehouden te worden gedurende de asielprocedure en, in geval hij aan de grens vastgehouden wordt op basis van het artikel 74/5 van de wet, het huishoudelijk reglement van de plaats waar hij wordt vastgehouden, opgesteld in een taal die hij begrijpt.

Art. 21. Het gehoor van de asielzoeker, vastgehouden aan de grens op grond van het artikel 74/5 van de wet, door een ambtenaar van de bevoegde dienst, heeft binnen de kortst mogelijke tijd plaats.

HOOFDSTUK XI. — *Slotbepaling*

Art. 22. Onze Minister bevoegd voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 11 juli 2003.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Binnenlandse Zaken,
A. DUQUESNE

CHAPITRE IX. — *Motivation de la décision prévue à l'article 52, § 5, de la loi*

Art. 19. Les sources qui sont expressément citées dans la décision du service compétent prévue à l'article 52, § 5, de la loi peuvent être consultées gratuitement au siège de l'Office des étrangers.

CHAPITRE X. — *Dispositions spécifiques relatives aux demandeurs d'asile à la frontière*

Art. 20. Outre l'information visée au Chapitre II, le demandeur d'asile à la frontière reçoit une information spécifique sur la possibilité d'être maintenu au cours de la procédure d'asile et, s'il est maintenu à la frontière sur la base de l'article 74/5 de la loi, le règlement d'ordre intérieur du lieu où il est maintenu, rédigé dans une langue qu'il comprend.

Art. 21. L'audition du demandeur d'asile maintenu à la frontière sur la base de l'article 74/5 de la loi, par un agent du service compétent, est effectuée dans les meilleurs délais.

CHAPITRE XI. — *Disposition finale*

Art. 22. Notre Ministre compétent pour l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 11 juillet 2003.

ALBERT

Par le Roi :

Le Ministre de l'Intérieur,
A. DUQUESNE

FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN

N. 2004 — 275

[C — 2003/00892]

11 JULI 2003. — Koninklijk besluit tot vaststelling van de werking van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

ADVIES 35.255/4 VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De Raad van State, afdeling wetgeving, vierde kamer, op 4 april 2003 door de Minister van Binnenlandse Zaken verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit « tot vaststelling van de werking van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen », heeft op 9 april 2003 het volgende advies gegeven :

Rekening houdend met het tijdstip waarop dit advies gegeven wordt, vestigt de Raad van State de aandacht van de Regering op het feit dat de ontstentenis van de controle die het Parlement krachtens de Grondwet moet kunnen uitoefenen, tot gevolg heeft dat de Regering niet over de volheid van haar bevoegdheid beschikt. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens welke de Regering in aanmerking kan nemen als zij te oordelen heeft of het vaststellen of wijzigen van een verordening noodzakelijk is.

Overeenkomstig artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, ingevoegd bij de wet van 4 augustus 1996, moeten in de adviesaanvraag in het bijzonder de redenen worden aangegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval luidt die motivering in de brief met de adviesaanvraag aldus :

« Immers, de reorganisatie van de FOD Binnenlandse Zaken is met de aanstelling van de directeurs-generaal voor de verschillende departementen in een beslissende fase beland. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen was niet opgenomen in de reorganisatie van de FOD Binnenlandse Zaken, conform de regels vastgesteld in het Copernicus-plan en de in de wet voorziene onafhankelijkheid van het Commissariaat-generaal.

SERVICE PUBLIC FEDERAL INTERIEUR

F. 2004 — 275

[C — 2003/00892]

11 JUILLET 2003. — Arrêté royal fixant le fonctionnement du Commissariat général aux Réfugiés et aux Apatrides

AVIS 35.255/4 DE LA SECTION DE LEGISLATION
DU CONSEIL D'ETAT

Le Conseil d'Etat, section de législation, quatrième chambre, saisi par le Ministre de l'Intérieur, le 4 avril 2003, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet d'arrêté royal « fixant le fonctionnement du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides », a donné le 9 avril 2003 l'avis suivant :

Compte tenu du moment où le présent avis est donné, le Conseil d'Etat attire l'attention du Gouvernement sur le fait que l'absence du contrôle qu'il appartient au Parlement d'exercer en vertu de la Constitution, a pour conséquence que le Gouvernement ne dispose pas de la plénitude de ses compétences. Le présent avis est toutefois donné sans qu'il soit examiné si le projet relève bien des compétences ainsi limitées, la section de législation n'ayant pas connaissance de l'ensemble des éléments de fait que le Gouvernement peut prendre en considération lorsqu'il doit apprécier la nécessité d'arrêter ou de modifier des dispositions réglementaires.

Suivant l'article 84, alinéa 1er, 2°, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, inséré par la loi du 4 août 1996, la demande d'avis doit spécialement indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, cette motivation, telle qu'elle figure dans la lettre de demande d'avis, est la suivante :

« Immers, de reorganisatie van de FOD Binnenlandse Zaken is met de aanstelling van de directeurs-generaal voor de verschillende departementen in een beslissende fase beland. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen was niet opgenomen in de reorganisatie van de FOD Binnenlandse Zaken, conform de regels vastgesteld in het Copernicus-plan en de in de wet voorziene onafhankelijkheid van het Commissariaat-generaal.